

Вісник ПОТІХИ

Журнал про факти, надію та сміливість

ПДПОРЯДКУВАННЯ ВСЬОГО ЛЮДСТВА ЄЗУЇТАМ

Зміна курсу диктаторів до єзуїтизму

“ДІТИ” - САМА ПРЕКРАСНА КНИГА

РЕЛІГІЙНА ДЕМОКРАТІЯ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКОЇ

Камуфляж католицької дії

ЧУДОВЕ ЛІТО В БРИТАНІЇ

Гітлер як воїн релігії

Зміст

Підпорядкування всього людства єзуїтам	3
Не схожа на інші секти	3
Німеччина “врятована” для єзуїтів	7
“Лавка папи”	10
Діти - найпрекрасніша книга	11
Тільки вівці викуплені	12
Хто і коли має вчити дітей?	13
Божественний мандат – тема книги	14
За порадою Рутерфорда	16
Демократія релігійна проти американської	16
Викрадений, потім “з почесними демобілізований”	18
Новий уряд	20
Суворі умови в Рамсгіті, Англія	20
Леонора Роман, Пуерто-Ріко	21
Японська дівчина-піонерка вбиває підозри	22
Робота Царства в Чилі	23
Фотографії з Великобританії	23
Відчуття весняної спеки	24
Британський коментар	25
Чудове літо	25
Обіцянка Творця	26
Гітлер як воїн релігії	26
Методисти	27
Судовий та законодавчий департаменти	28
Поліпшення у Вашингтоні	28
Найкорумпованіші вибори в історії	29
Васальні держави Північної Європи	30

Публікується кожен другу середу
СУСПІЛЬСТВОМ ВАРТОВОЇ БАШТИ, БІБЛІЇ
І ТРАКТАТІВ, Inc .

117 Adams St. , Бруклін, штат Нью-Йорк, США.

Редактор Клейтон Дж. Вудворт
Управляючий справами Н. Г. Норр

П'ять центів за копію

1 долар на рік у Сполучених Штатах
\$1,25 у Канаді та всіх інших країнах

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ПІДПИСНИКІВ

Грошові перекази: Для вашої безпеки пересилайте гроші поштовим або експрес-переказом. Якщо монети або валюта втрачаються у звичайній пошті, відшкодування збитків не провадиться. Грошові перекази з інших країн, окрім наведених нижче, можуть надходити до офісу в Брукліні, але тільки міжнародним поштовим грошовим переказом.

Отримання нової або продовженої підписки буде підтверджено лише за запитом. Повідомлення про закінчення терміну передплати надсилається разом із журналом за місяць до закінчення терміну передплати. Будь ласка, продовжуйте передплату своєчасно, щоб уникнути втрати екземплярів. Надсилайте інформацію про зміну адреси безпосередньо нам, а не на пошту. Ваш запит має надійти до нас як мінімум за два тижні до дати виходу номера, з якого він має набути чинності. Копії не будуть надсилатися поштою на нову адресу, якщо ви не сплатите додаткові поштові витрати.

Видається також африканською, чеською, датською, голландською, фінською, французькою, німецькою, грецькою, угорською мовами. Японська, Норвезька, Польська, Португальська, Іспанська. Шведська, Українська; також спеціальне австралійське видання англійською мовою.

ОФІСИ У ІНШИХ КРАЇНАХ

Англія 34 Крейвен Террас. Лондон, W . 2
Канада 40 Ірвін Авеню, Торонто 5, Онтаріо
Австралія 7 Бересфорд Роуд, Стратфлед, N . S. W.
Південна Африка 623 Бостон Хаус, Кейптаун
Внесено як питання другого класу в Брукліні, штат Нью-Йорк, відповідно до Закону від 3 березня 1879 року.

Нотатка

Мораль єзуїтів (Див. також № 567, стор 2)

♦ Законно використовувати двозначні терміни, щоб створити враження, відмінне від того, що ви зрозуміли самотійно. Людина може дати клятву, що вона не робила такого вчинку, хоча насправді робила, сказавши собі, що це не було зроблено в певний день, або до його народження, або, приховавши будь-яку іншу подібну обставину, яка надає вчинку іншого сенсу. Це надзвичайно зручно і завжди дуже справедливо, коли це необхідно для вашого здоров'я, честі чи процвітання. Людина, яка уклала, щиро або в омані, шлюбний договір, з будь-якого мотиву звільняється від виконання своєї обіцянки. - Sanchez , Op . Moral. Precept. Decal, Pars. 2, Lib . 3, Cap . 6, Num . 13.

Син, який успадкував велике багатство після смерті батька, може радіти, що в стані сп'яніння він убив свого батька. Люди можуть безвинно бажати бути п'яними, якщо від їхнього сп'яніння станеться якесь велике благо. – Gobatus, Op. Moral., Vol . 2, Pars. 2, Tract. 5, Cap. 9, Див. 8, стор. 328. [Згідно з цією доктриною, будь-яка людина може безвинно сп'янити себе, спеціально для того, щоб убити свого батька заради його багатства].

Не є смертним гріхом вкрати в людини те, що він дав би, якби його попросили. Не є крадіжкою взяти щось у чоловіка чи батька, якщо вартість не є значною. – Emmanuel Sa, Aphorism , verbo Furtum, page 161.

Після того, як син таємно пограбував свого батька як компенсацію, духовнику не потрібно вимагати відшкодування збитків, якщо він узяв не більш ніж справедливу нагороду за свою працю. – Francis Xavier Fegeli, Pars. 3, Cap. 6, квест, 11, стор 158.

Слуги можуть таємно красти у своїх господарів стільки, скільки їх праця, на їхню думку, коштує більше, ніж отримувана ними заробітна плата. - Cardenas , Crisis Theolog. Diss. 23, Cap. 2, Art. 1, page 474. To this agrees Taberna.

ВІСНИК ПОТІХИ

“І на ймя його вповати муть погане”. – Матвія 12:21

Vol. XXII

Бруклін, штат Нью-Йорк, середа, 17 вересня 1941 року

Номер 574

(Переклад з англ. видання)

ПІДПОРЯДКУВАННЯ ВСЬОГО ЛЮДСТВА ЄЗУЇТАМ

Єзуїти оголосили за мету підкорити все людство своїй волі. У статтях Елтона Гроувса та інших авторів "Вісника Потіхи" нещодавно це стало ясно показано. Кожен день приносить додаткові докази правильності цієї думки, викладеної в цих колонках 20 листопада 1935 британським письменником під псевдонімом Девід Вілкі, який добре знайомий з цією темою. Журнал *Вісник Потіхи* тоді називався "Золотий вік". Інформація, подана на той час, тут узагальнена для користі більш ніж 150 000 нових передплатників, які були додані до списку.

Детальні плани захоплення уряду Сполучених Штатів розробляються у Вулворт-білдінг, 233 Бродвей, Нью-Йорк. У єзуїтській структурі відділи називаються орденами, компаніями, товариствами, синами, слугами, батьками, конгрегаціями, інститутами. У системі Вашингтона відділи називаються правліннями, корпораціями, адміністраціями, комісіями, радами, органами влади, комітетами, банками, підрозділами, кооперативами, фондами, радниками, проектами, корпусами, угодами, роботами, координаторами, офісами та законами. Велика увага приділяється тому, щоб виглядало, що кожен акт віроломства необхідний для добробуту народу.

Римський уряд використовує 79 наборів ініціалів для короткого позначення своїх департаментів; уряд Сполучених Штатів використовує 82. Не слід розуміти, що 79 департаментів у кожному уряді представляють нині одне й те саме. Але це досить добре, якщо ви маєте намір щось захопити, мати якусь групу, чи підрозділ, чи орден, чи що там ще, що за командою може фактично захопити контроль над якимось кон-

кретним офісом чи функцією уряду, як уже була захоплена вся Європа.

Ви бачили ініціали римського урядового складу: AA, AR, CCJ, CFC, CICM, CJM, CM, CMF, CONGBO-RAT, CP, CPPS. CPS, CR, OR, CSB, CSC, CSCB, CSC, CSP, CSSCC, CSSP, CSSR, CSV, FDP, IC, MIC, MM, MS, MSC, MSF, MSSST, OCARM. OCD, OCSO, ODC, ODM, ODP, OFM, OMC, OMCAP, OML, OP, OPRAEM, OSA, OSB, OSBM, OSC, OSCAM, OSCR, OSFC, OSFS, OSJ, QSM, OSST, PSM, PSSC, RMM, SA, SC, SCJ, SDS, SF, SJ, SM, SMA, SMM, SOCIST, SOSB, SPM, SS, SSC, SSE, SSJ, SSP, SSS, SVD, TOR, WF. Зверніть увагу, що в римській лінійці є два відділи (CR, також SM), які мають однакові ініціали, але різні функції.

Ініціали американського урядового складу більш знайомі, особливо останній у списку: AAA, ACA, ALB AVA, BAPC, BOB, CAB, CCC, CCC, CES, CSB, CWA, DAL, ECW, EHC, EHFA, EIB, EXECC, FAC, FACA, FCA, FCC, FCT, FCUS, FDIC, FEHC, FERA, FESO, FHA, FHLBB, FICB, FMC, FPC, FRB, FSHC, FSRC, FTC, FTZB, GFA, HOLC, IAB, ICC, IEC, JEB, LAB, NCB, NEC, NIRA, NIRB, NLRB, NMB, NPB, NPPC, NBA, NRB, NRS, PA, PAB, PLPC, PRA, PWA, PWAP, RACC, RFC, SAB, SAPFT, SBPW, SEC, SES, SHD, SLIC, SERB, TEC, TFI, TLRB, TVA, TAAC, TWAB, USES, USIS, WPA. Зверніть увагу, що в американському уряді також є два департаменти (CCC та FAC), які мають однакові ініціали, але різні функції. Як дивно!

Не схожа на інші секти

Римська церква не схожа на інші секти, такі як методисти, баптисти, пресвітеріани і т. д. Вона безперечно націлена на світове панування, з папою на чолі імперії, керованої священиками римського культу. Всі "духовні" вчення та твердження - це просто окомилування, за допомогою чого об-

манюється народ. Єзуїти захопили римську церкву; Папа – їхній висуванець. Вони фінансисти зі світовим впливом. За лаштунками вони є справжніми організаторами та фінансистами кожного тоталітарного уряду.

У Великій Британії налічується 400 священників-єзуїтів, а в США – близько 3000, і вони є штатними організаторами задуманого ними світового уряду. Вони знають потаємні таємниці всіх міністерств закордонних справ у Європі, контролюють пресу, поліцію, армію, державну службу та політичні партії. В Америці дві великі політичні партії мають по одному римському католику як національному голові.

За всю історію свого існування наступні уряди змушені були вислати орден єзуїтів: Австрія (двічі), Баварія, Бельгія (двічі), Берн, Бордо, Бразилія, Брест, Китай, Данія, Англія (п'ять разів), Франція (сім разів), Німеччина, Галіція, Голландія (тричі), Індія, Італія (двічі), Японія (двічі), Лінц, Люцерн, Мальта (двічі), Мексика, Моравія, Неаполь (тричі), Папські держави, Парагвай (двічі), Парма, Португалія (двічі), Реймс, Росія, (тричі), Санкт-Петербург, Сардинія (двічі), Савойя, Саксонія, Сицилія (двічі). Солер, Іспанія (п'ять разів), Швейцарія, Штирія, Торн, Турон, Трансильванія, Венеція та Відень.

Єзуїти є творцями зла скрізь, де є великий католицький елемент, як у Глазго, Данді, Ньюкаслі, Ліверпулі, Брістолі, Кардіффі, Рейнланді, Баварії, Таммані-Холлі, Чикаго. Пан Уілкі каже: “Кульмінацією їхніх махінацій за останні 100 років стало те, що вони практично відтворили “Священну Римську (католицьку) імперію” у серці Європи – фашистській Австрії, Німеччині, Італії, Польщі та Угорщині. І ці країни, як “мечі Ватикану”, збираються вкинути Європу у війну, щоб військовою силою поширити владу єзуїтів на всю Європу”.

Ця заява вражає тим, що вона була зроблена за чотири роки до того, як Гітлер розпочав свою кампанію з підкорення світу за

для свого римського господаря. Уривки із статті Вилки дослівно:

Рання історія нацизму

У Німеччині лише дві особи мають право називати себе “вождем”. Один із них – Гітлер, а інший – Бальдур фон Ширах, лідер нацистського молодіжного руху. І Гітлер, і Ширах – римські католики. Геббельс, римський католик, міністр пропаганди, головний формувальник свідомості Німеччини, здобув освіту у єзуїтів. У 1923 році, коли повстання Гітлера в Баварії провалилося, Герінг утік до Риму. Пізніше, в 1931 році, Герінг був направлений в Рим як посланник Гітлера до папи і Муссоліні: “місія, – каже німецький автор книги *Чому нацист?* (Симпатизуючий нацистам), – яка була дуже важливою для подальшого прогресу націонал-соціалістичного руху”.

У “Майн Кампф” Гітлер каже: “Зрештою, єдиним непогрішимим критерієм, що дозволяє відрізнити правильні дії від неправильних, є: видимий успіх”. Це робить Аль Капоне святим, доки його не притиснули. Це єзуїтський “кодекс” моралі, на якому ґрунтується нацизм і філософія Гітлера. Це дещо готує до наступного зауваження одного з прихильників Гітлера, “Очевидець у Німеччині”, стор. 78: “Адольф Гітлер із глибокою проникливістю використав багатовіковий досвід римської пропаганди, і вся організація націонал-соціалізму видає папську ієрархію як свою модель”.

Гітлер - римський католик, як і решта європейських 'диктаторів'. Свій антисемітизм, як він сам каже, він придбав у Люгера, бургомістра Відня, відомого антисемітського проповідника та “побожного” римського католика. В історії про реальні інтриги, завдяки яким Гітлер став канцлером Німеччини, криється правда про нацизм.

Канцлером його зробили папські інтриги

Гітлер став канцлером Німеччини, а потім і “конституційним” диктатором, винятково та повністю завдяки папським інтри-

гам. Гітлер був призначений канцлером шляхом всенародного голосування чи оголошення. Він був покликаний на посаду канцлера Гінденбург після того, як фон Папен переконав Гінденбурга звільнити Шлейхера. Це добре відомо. Слід зазначити, що Папен, як і Гітлер, - римський католик.

Дивно, як це було забуто у стрімкому потоці подій. Сьогодні в Німеччині править нацизм завдяки фон Папену. Демократія була розтоптана, євреї побиті, Карл Ернст, Штрассер і Шляйхер убиті завдяки фон Папену “світському нунцію” Ватикану в Берліні.

Насправді фон Папен, так званий “націоналіст”, а не Гітлер, був першим нацистським диктатором Німеччини! Фон Папен був канцлером до Шляйхера. Він також був “запрошений” на посаду канцлера Паулем Гінденбургом без підтримки парламенту чи громадськості.

Однак цей фон Папен, чия партія на виборах набрала всього 10 відсотків голосів, будучи канцлером у червні 1932 року, різко “звільнив” і “насилено усунув” прусський кабінет на чолі з міністрами праці Брауном і Северінгом, які протягом десяти років очолювали кваліфіковану адміністрацію. Це за рік до того, як Гітлер став канцлером, поклато початок нацизму в Німеччині.

Брюнінг був пов’язаний із католицьким профспілковим рухом. Говорячи словами Уолтона Ньюболда, він “постійно вмовляв соціал-демократів, особливо їхні профспілки”. В інших місцях Ньюболд посиляється на “католиків німецького центру та їх союзників, соціал-демократів”. Ці цитати взяті з книги Ньюболда “Демократія, борги та роззброєння”. Папські канцлери Вірт, Маркс, Брюнінг та фон Папен підготували Німеччину для Гітлера; а соціал-демократи, як не дивно, зробили себе “союзниками” римсько-католицької партії. Партія центру, чий голоси згодом зробили Гітлера “конституційним” диктатором Німеччини!

Після того як Гітлер обійняв посаду канцлера, він провів загальні вибори. Він хотів

отримати дві третини місць у німецькому парламенті, щоб мати можливість скасувати його “конституційно” – голосуванням припинити його існування.

“Вибори”

Гітлер домогся від Гінденбурга дозволу розпустити парламент і провести вибори, але за умови, що за будь-якого результату склад уряду не буде змінено!

Ви можете це зрозуміти? Гітлер намагався здобути верховну владу, але він не ризикував втратити ту владу, яка в нього вже була!

Не встигли розпочатися “вибори”, як Герінг розпочав роботу. Він наказав придушити газети за публікацію повідомлення про падіння біржових цін. Він заборонив усій соціал-демократичній (наприклад, лейбористській) пресі публікувати маніфест соціал-демократів!

На цьому етапі Геббельс був призначений на новостворену посаду міністра пропаганди. Це дало Гітлеру можливість контролювати радіомовлення та кінотеатри, а також пресу через систему цензури, яку запровадив Геббельс.

Потім за шість днів до призначеної дати виборів спалахнув Рейхстаг. Хіба хтось із розсудливих людей сумнівається, що його підпалив Герінг? Ефект від пожежі був приголомшливим, і Герінг, Геббельс і Гітлер використовували його в як найбільшій мірі. Комуністи були звинувачені в підпалі Рейхстагу, а соціалісти - у “співучасті”, Ван дер Люббе, як то кажуть, зізнався у своєму злочині та зв’язку, як з комуністами, так і з соціалістами.

На підставі “визнання” цього божевільного, офіційне агентство друку оголосило по всій Німеччині: “Завдяки цьому визнанню єдиний комуністично-соціалістичний фронт став відчутним фактом”. У ході розслідування за кілька тижнів після цього було заявлено, що з соціалістів повністю знято звинувачення у змові з метою скоєння злочину.

Трудова преса пригнічена

У зв'язку з загрозою пожежі, вся лейбористська преса, що складається з понад двохсот щоденних газет, була придушена до подальшого повідомлення. В останні дні виборів нацистські промовці агітували по всій країні, звинувачуючи “марксистів” у тому, що вони вбивці та розпалювачі війни. Вбивці? Лише нео-нацисти вбивці, вигадують слова чи імена, такі як “ніч довгих ножів”. Гітлер виступав як “оплот” проти тих “червоних”, які наважилися підпалити твердиню демократії Німеччини - Рейхстаг.

І все ж таки Гітлер сумнівався в результаті. Він хотів отримати не просто більшість, а більшість у дві третини голосів – більшість, необхідну для тимчасової ліквідації парламенту. І знову Герінг прийшов на допомогу. Під прикриттям придушення “червоної” загрози Герінг домогся від Гінденбурга президентського указу, який дозволив йому встановити залізне правління спочатку над Пруссією, а потім над іншими німецькими державами. У Німеччині був запроваджений “воєнний” нацистський стан. Було створено великі табори для інтернованих комуністів і соціалістів. До них кидали лібералів, справжніх націоналістів, інтелектуалів, державних чиновників тощо, усіх і всіх підозрюваних в антинацизмі, хто міг впливати на громадську думку пером, промовою чи позицією. Лейбористські філії по всій країні перебували у стані заміщення завдяки серії рейдів, які проводилися нацистами, які були практично вільні від офіційного втручання.

Незважаючи на всю цю силу, придушення, шахрайство, в'язниці та облави, Гітлер не отримав абсолютної більшості. З 647 місць він отримав лише 288. Порівняно з попередніми виборами 6 листопада 1932 року, нацисти отримали 38 місць, націоналісти – 1, римсько-католицька партія Центру – 4; соціалісти втратили 1 місце, а комуністи – 19. Урядові партії (наприклад, націоналісти – 52, “інші урядові партії” – 9, нацисти – 288) отримали загалом 349 з 647 місць. Гітлер хотів отримати більшість у

дві третини голосів, аби “конституційно” ліквідувати парламент. Йому не вдалося отримати цю більшість у дві третини голосів. Що сталося далі?

Рейхстаг зібрався в оперному театрі Кролла: Гітлер представив “Законопроект про розширення повноважень”, що дає уряду повну та абсолютну владу без парламентського контролю.

І римо-католицька партія Центру проголосувала за нього! Це дало Гітлеру необхідну більшість у дві третини голосів.

Гітлер став канцлером завдяки папісту фон Папену; і він став “конституційним” диктатором Німеччини завдяки папістській партії Центру.

Вбивства 30 червня 1934 року

Наступним завданням Гітлера було прибрати з постів у партії кожного щирого нациста, який міг своїм становищем чи репутацією впливати на політику, і який не був готовий продати Німеччину чи зрадити її генералові єзуїтів. Це було виконано 30 червня, коли близько 100 офіцерів “коричневосорочників” були знищені (чорносорочниками), а також розправилися з низкою патріотів-неонацистів, таких як генерал Дюстерберг і генерал фон Шлейхер.

Генерала Дюстерберга, колишнього заступника керівника “Сталевих касок” німецького об'єднання колишніх військовослужбовців, було заарештовано в ніч на 30 червня. (Це була практика інквізиції – проводити арешти вночі). Спочатку його відвезли до концентраційного табору Дахау, а потім у Колумбія-Хаус, Берлін. Він був звільнений 2 серпня і після звільнення сказав: Мене не розстріляли, але я - живий труп.

Папа Римський за лаштунками

Виступаючи 3 липня перед британцями, містер Кроссман, очевидець подій під час гітлерівських вбивств, сказав, що коли б він не розмовляв з німецьким народом від Мюнхена до Берліна, всі без

винятку говорили йому те саме, а саме, що “за всіма цими неприємностями стоїть Папа”.

Щоб почути свідчення того, що нацистська партія була в занепаді, коли відбулася змова, яка зробила Гітлера канцлером, послухайте такі розповіді очевидців, російського соціал-демократа, біографа нацизму та французького комуніста-марксиста.

Керенський, відомий російський політик та антикомуніст, говорить на сторінці 321 своєї книги про Росію “Розп'яття свободи”:

“Я сам був у Німеччині у грудні 1932 року, коли генерал фон Шляйхер був канцлером. Тоді нацистський вплив був явно на занепаді. Щоб остаточно перемогти їх, потрібно було лише довести експеримент (або досвід) нового канцлера до кінця; у своїй внутрішній політиці він користувався підтримкою центральних елементів всіх класів Німеччини... Однак замість того, щоб зробити все можливе для підтримки Шлейхера, Гугенберг та фон Папен звернулися до Гітлера та майже підштовхнули його до влади”.

Німецький (анонімний) автор книги “Чому нацист?” говорить на сторінках 23, 89:

“Інтрига, яка скинула генерала фон Шляйхера і поставила замість нього Гітлера, була затіяна не ним самим, а іншими силами... Його (Гітлера) рух, безсумнівно, почав занепадати і демонстрував ознаки внутрішнього розколу. Барон фон Папен, за посередництва якого відбулася зміна... уряду, був (призначений) віце-канцлером... Він публічно назвав експеримент (або досвід) Гітлера обхідним шляхом, що веде зрештою до 'авторитетної держави', яка була його ідеалом”.

Втратив два мільйони голосів

Генрі Ернст, автор книги “Гітлер над Європою”, стор 12, 13:

“Наприкінці 1932 року вона (нацистська партія) втратила 2 мільйони голосів, і група Штрассера оголосила про свій вихід із парламенту, 1933 року”.

ті. У січні 1933 року Шляйхер був на межі того, щоб ударити гітлерівський рух по голові і поставити його під своє командування... У середині січня в Кельні відбулася таємна зустріч Гітлера та фон Папена. Новина про цю зустріч потрапила до газет через кілька днів... На цій зустрічі Гітлер прийшов до угоди з фон Папеном. Так сталося раптове падіння Шляйхера та сенсаційне висунення Гітлера”.

Ось коротка історія із трьох джерел про те, як нацизм прийшов до влади. Гітлер не став канцлером у результаті всенародної вимоги. Німеччина не була у стані руїни та краху. Він не був піднесений на найвищу адміністративну посаду в Рейху на хвилі популярності нацизму.

У своїй лекції в Мерттенсі в 1934 році “Коріння насильства” пан С. К. Реткліфф абсолютно правдиво сказав:

“Німецький народ глибоко антиреволюційний; протягом восьми років, що ознаменувалися врешті-решт її прийняттям у Лігу Націй, Німеччина відновила свою промисловість та громадянське життя, значною мірою подолала руйнівні впливи в національному характері і завдяки завзятості у політиці виконання договорів (згодом так різко відкинутої) значною мірою відновила своє міжнародне становище”.

Не було жодного шансу на комуністичне повстання. Нацизм був занепадаючою силою. Німецька громадськість відкинула ідею насильства. Після тринадцяти років потрясінь толерантність перемогла, Німеччина ставала націоналістичною, прогресивною і більш ґрунтовно та розумово демократичною. Шляйхер “був на межі того, щоб ударити нацистський рух по голові”.

Німеччина “врятована” для єзуїтів

Єзуїти побачили, що Німеччина та їхнє бачення “Священної Римської (католицької) імперії” вислизає з їхніх пазурів. “Геть демократію! Геть толерантність! До вбивств! До диктатури! Фон Папен і Гітлер “врятували” Німеччину

для єзуїтів, як і Муссоліні “врятував” Італію для “Святої церкви”.

“Фашизм” (маючи на увазі і нацизм), писав Людендорф у своїй книзі “Наступ на війну”, “є бойовим знаряддям папи”. “Фашизм - це дітище єзуїтів”. “Шляхи Римської церкви та фашизму ідентичні”. “Папство і фашизм нерозривно єдині: разом вони становлять те, що називається “Рим”. “Мене дивує той факт, який не можна забувати, що націонал-соціалізм фашистського типу означає колективізм римського зразка”.

Завдяки єзуїтам у Європі практично відродилася стара “Священна Римська (католицька) імперія”. Завдяки домініканцям (генеральним інквізитором завжди є домініканець), “Загальна інквізиція”, відома під назвою “Гестапо” у Німеччині та “Овра” в Італії (тобто таємна поліція), знову править Польщею, Німеччиною, Австрією, Угорщиною та Італійським півостровом . Але це не на довго.

Можливо, декого здивує той факт, що те, що зараз видається за “кредо” фашизму, є повною протилежністю кредо, яким керувалися фашисти, які йшли на Рим. Усі, хто хоч щось знає про італійський фашизм, знають це. Сінйор Гранді, італійський посол у Лондоні, знає це. Позитивним фактом є те, що первісні фашисти, фашисти до маршу на Рим, послідовники Муссоліні були ультралібертаріанцями!

(Перед тим як Муссоліні став прем'єром, він писав: “Для нас залишилося тільки одне - втішаюча релігія анархії”. Робітникам, які першими зайняли фабрики, він передавав вітання через свою газету і особисто. Тим, хто захопив маєтки, він писав: “Або щасливі землевласники будуть позбавлені права власності на майно, або ми піднімемо маси”. “Ми вестимемо жакливу пропаганду”. Більш детальну інформацію див. в “Золотому віці” від 20 листопада 1935 року).

“Розворот” Муссоліні

Яким би не був чорним, брудним і огидним різкий поворот (у поглядах) Муссоліні,

потрібно прочитати його програму, щоб усвідомити жакливість його зради своїх фашистів і оцінити, наскільки легко людині, яка одного разу стала диктатором (з єзуїтською машиною за спиною), робити будь-що, навіть якщо це є повна протилежність тому, що він проголошував, або якщо це суперечить вірі, або цілям або бажанням його послідовників. Це була програма Муссоліні до того, як він став диктатором, тобто програма італійської фашистської партії, опублікована в 1919:

(1) Національна Асамблея, задумана як італійська секція Міжнародної Асамблеї всіх народів, щоб розпочати радикальне перетворення політичної та економічної основи суспільства.

(2) Проголошення Республіки. Децентралізація адміністративного контролю. Адміністративна автономія регіонів та комун через їхні власні законодавчі органи. Народний суверенітет, який здійснюється за допомогою загального, рівного та прямого народного голосування всіх громадян обох статей; з правом народної ініціативи, референдуму та вето. Реорганізація, ex - novo , адміністративних органів держави. Функція держави має бути обмежена цивільним та політичним напрямом національного життя.

(3) Скасування Сенату та будь-якого штучного та свавільного обмеження народного суверенітету. Скасування політичної поліції. Установа муніципальної та національної цивільної гвардії. Незалежність виборних магістратів від виконавчої.

(4) Скасування всіх кастових титулів, князів, герцогів, маркізів, “комендаторів”, “кавалерів” і т. д. Лише почесні титули, титули за талант та чесність у роботі.

(5) Скасування обов'язкової військової повинності. Загальне роззброєння і вето всіх країн, що забороняє виробництво озброєнь.

(6) Свобода думки та совісті, релігії, асоціації, друку, пропаганди, індивідуальної та колективної агітації.

(7) Система освіти з відкритими для всіх культурними та професійними школами.

(8) Максимальна турбота та вдосконалення системи соціальної гігієни.

(9) Скасування акціонерних підприємств. Придушення всіх видів спекуляцій банків та фондової біржі. Створення національного фінансового інституту із регіональними схемами розподілу кредитів.

(10) Перепис та скорочення особистого багатства. Конфіскація непродуктивних доходів. Виплата боргів старої держави багатими класами. Придушення церковних прибутків.

(11) Восьмигодинна робота на законній підставі.

(12) Реорганізація виробництва на основі страхових принципів та прямої участі робітників у прибутках. Усі земельні володіння мають бути передані селянам. Управління транспортною промисловістю та комунальним господарством має бути доручено синдикатам, що складаються з технічних фахівців та робітників.

(13) Скасування таємної дипломатії.

(14) Відкрита міжнародна політика, присвячена солідарності та незалежності народів у Конфедерації держав.

“Фашисти” обманули в великій мірі

Тут було б недоречно обговорювати, чи ця програма є доброю, поганою або нейтральною. Справа в тому, що саме з цією програмою Муссоліні прийшов до влади. Фашисти відстоювали (і пересічні громадяни вірили в це, можете бути впевнені): жодної політичної поліції, жодної таємної дипломатії, жодної обов'язкової військової повинності, свобода слова, децентралізація виконавчих магістратів тощо!

Тепер ви повинні зрозуміти, що Муссоліні обдурих своїх “фашистів”. Людина, здатна зробити те, що він зробив, здатна на будь-яку зраду і в будь-якій кількості. За кілометр видно, що його режим – найбільша афера в історії. Я обдумав і вивчив це питання і твердо переконаний, що від поча-

тку фашизму (а може, й задовго до цього) Муссоліні був таємно у союзі з “Римом”.

Муссоліні дав назву “фашизм” тому кредо, яке він обіцяв. Те, що я бажаю знати, і те, що вам, дорогий читачу, слід знати: Яку назву ми маємо дати тому кредо, яке він виконав? Не консерватизм, не лібералізм, не соціалізм, не “фашизм”. Ні! Це езуїтизм.

Початкова фашистська програма

Прочитайте ще раз фашистську програму. (1) Вона не є антимасонською; ви можете пошукати, але марно, будь-якої згадки про масонство в ній. Було багато активних масонів у лавах фашистів під час маршу до Риму. Масони в Італії були патріотичною, хоч і антипапською організацією. (2) Вона не є прихильником Римської церкви, один з її пунктів каже: “Придушення церковних доходів”. (3) Вона не є антиліберальною; якщо і є, то є ультраліберальною. Вона проголошує “народний суверенітет”, “свободу думки, друку, пропаганди” і т. д. (4) Вона не є, строго кажучи, антисоціалістичною. Вона вимагає націоналізації кредиту, скасування бірж, експропріації маєтків тощо. Нарешті, (5) дух фашистів – “Італія насамперед”, тобто. з акцентом на “націю”, а не на “державу”, і без будь-якої згадки про “церкву”. З теорією все зрозуміло. Тепер про практику.

“Переглянута” програма

(1) Не пробувши при владі три роки, Муссоліні розпочав атаку на масонів, включаючи тих, хто перебував у його партії, вислав багатьох із них і придушив масонство законом. Але він не придушив законом римо-католицькі таємні товариства, італійські еквіваленти мальтійських лицарів, стародавнього ордена гіберніанців, лицарів Колумба тощо. (2) В 1929 з італійської скарбниці Муссоліні передав Ватикану дев'ятнадцять мільйонів фунтів стерлінгів. Це було частиною “Латеранського угоди”. (3) Він убив Амендолу, лідера лібералів;

ставився до лібералізму як до “диверсії” (саме це слово використав фашистський історик); в журналі “Герракія”, 1925, Муссоліні вихвалявся, що зруйнував демократію і лібералізм до стану “гнилих трупів”. (4) Він знищив всі зовнішні ознаки пропаганди на користь “соціалістичних пунктів” своєї програми, незалежно від того, чи ця агітація виходила від червоних або від фашистів. І він убив Маттеотті, лідера соціалістів. Маттеотті був чесною і дуже популярною людиною. (5) Муссоліні відмінив святкування “Дня Віктора Еммануїла”. 20 вересня 1870 року італійські війська опанували Рим. Італійський народ святкував цей день як свято національного возз’єднання і, звісно, як річницю перемоги над папством та Австрією. Це було “Перше липня” Італії та “Битва на річці Бойн” разом узяті. Саме тут фашизм виявляє себе у фарбах свого часу. Ідея італійського патріотизму “образити” римське папство, природно, не сподобалася господарям Муссоліні; тому свято було викреслено із фашистського календаря. Ватикан, а не Італія, став на перше місце.

Помилково вважати, що в таборах для ув’язнених Муссоліні містяться лише сантехніки, докери та “червоні” різних відтінків. Під час війни та пізніше у 1925 році генерал Бенчівенга був секретарем Кадорни, головнокомандувача італійської армії під час війни. Муссоліні ув’язнив Бенчівенгу на острові Устика, де утримувалися найстрашніші та найневиправніші злочинці. Гуманніше було б розстріляти його, але зберегти йому життя було, можливо, “кращим” способом **запечатати вуста і задобрити руки його друзів.**

Пояснення

Тепер дозвольте запитати вас: “Чим ви можете пояснити це повне збочення фашистської політики та напад на лібералів, патріотів, соціалістів та масонів? Безперечно, це питання певної важливості. Тож дайте відповідь на нього, ви, консерванти, ліберали та соціалісти! Ось

відповідь: У Європі є лише одне політичне тіло, тільки одне, а не два, або три, або чотири, яке є антиліберальним, антимасонським, антипатріотичним, антисоціалістичним, антикомуністичним та антиєврейським, і це тіло – суспільство єзуїтів. “Фашизм” (тобто первісний фашизм) не править сьогодні в Італії, так само як “нацизм” (або “коричневосорочники”) не править Німеччиною. Єзуїти правлять Італією, і їхнє “віровчення” сьогодні є ортодоксальним фашистським віровченням у всіх європейських країнах.

“Лавка папи”

Це неправда, що Муссоліні проти своєї волі був змушений торгуватися з Папою. Це часто кажуть, щоб виправдати стосунки Муссоліні із Ватиканом. Це повний, очевидний абсурд. Навпаки, якби Муссоліні посадив Папу в човен і відправив його в Триполі, ніхто в Італії не особливо турбувався б. До приходу Муссоліні до влади ім’я Римської церкви Італії було брудним. Її престиж був низький до війни, після війни він став набагато нижчим. Її зазвичай називали “La bottega del papa”, тобто “лавка папи” – посилення на “святую” спекуляцію з реліквіями.

Що зробив Муссоліні, так це вдає, що посварився з Папою, так само, як вдає Гітлер. Більшість людей, включаючи тодішніх “фашистів”, вважали, що це нормально. Але кінцевим результатом кожної сварки була чергова поступка Ватикану. Фактично Муссоліні відновив папство. Він перетворив “церкву” із такої що заслуговувала на ненависть, на авторитетний інститут. І коли він завершив цю роботу, Папа назвав його “людиною, надісланою божественним провидінням для порятунку Італії”. Оскільки жоден Папа ніколи не турбувався про “патріотизм”, замініть слово “Церква” на “Італію”, і ви отримаєте справжнє значення слів Папи. “Посланий божественним провидінням для спасіння Церкви”.

Прибуток Ватикану

Після семи років правління Муссоліні можна було очікувати, що внутрішній стан країни буде спокійним, стабільним та стійким. Латеранська угода була підписана у червні 1929 року. Ця “угода” була “прибутком” Ватикану від фашизму. Єзуїтизм поставив печатку на своїй перемозі. Опір йому був останнім “великим кидком” антифашистських сил в Італії. Вони, звісно, програли. Але наступного разу, коли вони схрестять шпаги з Муссоліні (і генералом єзуїтів), вони переможуть.

Коли Муссоліні підписав Латеранську угоду, слова “терпимість до інших релігій” викреслили з Конституції Італії. Теоретично фашистська Італія (на відміну дофашистської Італії) не визнає релігійної терпимості. На практиці ж це має бути так, щоб не викликати антипатії особливо Великобританії та США. Він зробив уже згадуваний подарунок Ватикану у розмірі 19 000 000 фунтів стерлінгів. (Я підозрюю, що це

було повернення грошей, які Муссоліні отримав від “Рима”). Насамперед, він відновив “громадянський” суверенітет Папи. Ви знаєте, що Ватикан був дуже засмучений тим, що йому не дали місця в Лізі Націй? Якщо ви не знали цього раніше, то тепер це знаєте. Відновивши “цивільний” суверенітет папи, Муссоліні підняв Римську церкву до дипломатичного статусу “держави”.

Муссоліні закрити У.М.С.А. Він повернув фотографію Папи до кожного класу державної школи. Він вирізав слова “терпимість до інших релігій” з Конституції Італії, він придушив масонів. Нарешті, фашизм відновив “громадянський суверенітет” Папи.

Ніде в Італії немає свободи слова за межами сповідальні; і це майже підбиває підсумок правді і каже все, що потрібно знати про фашизм в Італії.

Діти - найпрекрасніша книга

НОВА КНИГА “ДІТИ” з підзаголовком “Їхнє навчання та їхня надія” вважається найпрекраснішою з усіх книг судді Рутерфорда. Вона містить 32 ілюстрації, 7 з яких – повносторінкові. Дванадцять розділів, під назвою “Діти”, “Біблія”, “Сотворення”, “Святий город”, “Князі”, “Інші вівці”, “Його свідки”, “Противники”, “Настає дітям”. “Приказ”, “Ради імені Його” та “Славна Земля” представлені красивими та відповідними картинками, які подобаються дітям та дорослим не лише своїм дизайном та красивими кольорами – помаранчевим, синім, фіолетовим, жовтим, червоним та зеленим, – а й місцями Писання, що становлять важливу частину назв цих розділів.

Хоча назва книги може навести деяких на думку, що вона призначена тільки для дітей, насправді це одне з найглибших, найгрунтовніших та всебічних викладів післання Теократії, яке коли-небудь з’являлося у пресі. Не тільки кожна дитина захоче прочитати цю книгу і вивчити Писання, але 17 вересня, 1941р.

й кожен дорослий, котрий любить Господа, вважає вкрай важливим і цікавим зробити те саме.

Книга складається з роману у формі діалогу, в якому чиста, добре освічена, сильна молода людина і така ж добре освічена, красива і любляча молода жінка, передчуваючи шлюб, разом вивчають вчення Слова Божого та свої обов’язки, привілеї, відповідальність та надії до і після Армагеддону.

У діалозі між Джоном і Евнікою наводиться 906 цитат з Писання, і будь-яка людина, яка прочитала ці місця Писання і звернула увагу на те, що Джон і Евніка знайшли в них, знатиме, що він повинен робити, щоб пережити Армагеддон і мати частку у виконанні Божественного мандата множитись і наповнювати землю праведними людьми, які житимуть вічно, щоб любити, служити та прославляти Бога Єгови.

Читаючи книгу в перший раз, деякі вражаючи абзаци, що кидаються в очі, дода-

ються, але це лише поверхневий огляд книги, яку мало хто з розсудливих дорослих прочитає без сліз на очах; не сльози печалі, а сльози радості за милість, яку Бог надав у цей злий день тим, чиє єдине прагнення покласти все своє найкраще та все своє до Його ніг.

У другому розділі достовірність Біблії та авторство всіх святих пророцтв повністю доведено, що задовольняє будь-який здоровий глузд.

Третій розділ присвячений міркуванню про людину, її непослушенство, успадкування смерті і тому, де перебувають мертві.

Тільки вівці викуплені

Четверта розділ присвячена Теократії, “Святому місту”, Царю та Його Царству, викупу та тому, що було викуплено; хто був викуплений, що таке оправдання, що таке церква. У другій частині цього розділу, під заголовком “Вівці”, є параграф, який представляє особливий інтерес у цей час:

Тих, хто охоче підкоряється Господу, Він позначає символом “вівці”, а тих, хто не кориться, або противиться Йому та Його Царству, Він позначає символом “козли”. (Мат. 25:32) Отже, зверніть увагу, що Ісус говорить про викуп або ціну, якою викупляється людство: “Я пастир добрий: пастир добрий душу свою кладе за вівці. Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої. Якщо ж знає мене Отець, так і я знаю Отця, і душу мою кладу за вівці”. – Івана 10:11, 14, 15

Розділ “Князі” присвячена розгляду тих праведних людей, починаючи від Авеля і закінчуючи Йоанном Хрестителем, які померли до того, як був відкритий небесний шлях, і які після воскресіння назавжди залишаться людьми на землі, насолоджуючись становищем, відповідальністю та привілеєм верховних правителів усієї Землі, що діятимуть під прямим керівництвом Бога Єгови і Христа, Його Царя. Ось лише кілька коротких висловлювань із цього роз-

ділу, які сподобаються всім, кому дорога пам'ять про цих праведних чоловіків давнини:

Правителі Землі вже обрані

Бог створив Землю для людини, і Він зробив людину для Землі, і свого часу праведні люди вічно житимуть на Землі. У них буде організація, яка правитиме у праведності. Ця організація буде не демократією, а урядом, який представляє велику Теократію, що діє під безпосереднім керівництвом Царя великого Теократичного уряду. Цей уповноважений уряд має бути видимим для людських очей, і люди отримуватимуть закони та інструкції через цих видимих представників.

Оскільки ці вірні люди та слуги Єгови Бога мають нагоду “кращого воскресіння”, і оскільки Бог дав слово обітниці, що Він “приготував для них місто”, тобто організацію, де буде їхнє вічне існування, яке становище чи місце у великому Божому устрої вони буду мати? Відповідь на це запитання міститься в наступному місці Писання, а саме: “На місці батьків твоїх будуть сини твої; зробиш їх князями по цілій землі”. – Псалма 45:16

У шостому розділі докладніше розглядаються “інші вівці”, згадані у четвертому розділі. Наведені в подальшому цитати дають розуміння про благословенства, які містить цей розділ:

Ті, хто складатиме “велику громаду”, зібрані до Господа Ісуса Христа до того, як день Божого гніву виявиться в Армагеддоні. Їхнє зібрання відбувається в той час, коли Ісус Христос, великий Суддя, має перед собою всі народи землі для суду, і цей день суду - теперішній час.

Як людина може стати на бік Єгови та Його Царства під керівництвом Ісуса Христа і зробити цей факт відомим? Присвятивши себе Богові та Христові, тобто урочисто погодившись виконувати волю Божу; потім зробивши занурення у воду, яке є символічним і є зовнішнім свідченням то-

го, що людина має добру волю по відношенню до Господа і що вона стала на бік Бога і Його Царства. Потім вона повинна сумлінно виконувати свою угоду, виконувати волю Божу, дізнаючись з Писання волю Божу і сумлінно підкоряючись тому, про що вона там дізнається.

Усі мають бути хрещені зануренням

Що означають для них “міста прибіжища”, і як вони були представлені Йонадабам при знищенні демонізму, стає ясно. На закінчення цієї голови Евніка, звертаючись до Джона, запитує:

“Чи не буде добре для нас зараз зробити посвячення Богу і Христу Ісусу, а потім шукати першу нагоду щоб підкреслити це посвячення через хрещення, публічно заявивши про нашу угоду із Богом?”

Джон, погоджуючись, відповідає мовою, яка звертається як до здорового розсудку, так і до серця:

“У вірних Господу має бути багато роботи, і ми повинні зробити свій внесок. Чи пам’ятаєш ти яму в струмку біля великого явору, де ми купалися в дитинстві? Для нас буде втіхою піти туди і символізувати наше посвячення зануренням у воду. З Писання ми дізналися, що не обов’язково, щоб нас занурювала у воду якась релігійна людина, але будь-хто, хто любить Бога, може занурити нас у воду. І твій батько, і мій батько люблять Господа, і давай запросимо одного з них, щоб він занурив нас, і вся сім’я піде з нами до того джерела, і тоді ми будемо занурені у воду наступної неділі”.

З розділу сьомого, “Його свідки”, взяті такі перлини:

Звідси випливає, що кожна людина, яка отримує оправдання Всемогутнього Бога і отримує від Нього вічне життя, має бути свідком для Єгови Бога. З цього правила не може бути виключення, тому що Божі правила не змінюються, і Він є безстороннім. — Малахії 3:6; Дії ап. 10:34

Усі, хто сьогодні приносить Господу жертву праведності, повинні бути свідками

імені Єгови. Вони повинні йти серед людей і проголошувати Його ім’я та Його Царство, і звістка, яку несуть такі служителі, суперечить тій, яку навчають релігійністи.

Кожен, хто любить праведність, має стати зараз на бік Теократії і взяти участь у “незвичайній роботі” проголошення імені та Царства великого Теократа, Єгови Бога, та Його Царя, Ісуса Христа. Саме ті люди, які зараз чують Його попередження і прислухаються до нього, які звертаються до Господа і знаходять прибіжище у Христі, і які відразу ж стають Його слугами, будуть спасенні та отримають Його благословення.

Звичайно, як само собою зрозуміло, що, вирішивши стати на бік Теократії, Джон і Евніка зіткнуться з противниками (Розділу VIII), головним з яких є сатана-диявол, представлений на землі в основному релігійністами і тими, хто перебуває під їх контролем. Джон і Евніка бачать розділення людей і Армагеддон, що наближається.

Хто і коли має вчити дітей?

Дев’ятий розділ, “Настанови дітям”, містить так багато скарбів, що важко зробити добірку. Тим не менш, наступні з них здаються гідними особливої уваги:

Коли батьки мають починати навчати своїх дітей? Підготовка має бути зроблена ще до народження дитини шляхом правильного інформування самих себе. З народженням дитини слід вчити слухняності, оскільки послух до того, що правильним є необхідним для життя. Від дитини слід вимагати послуху, як у дрібницях так і в більш вагомих справах. У міру того, як дитина росте в роках і в спроможності приймати і сприймати правду, батьки повинні поглиблювати її навчання, особливо щодо Слова Божого.

Основа знання дитини має бути закладена в Слові Божому, тому що це єдиний шлях, який веде до вічного життя. Щоб бути готовими навчати своїх дітей, батьки мають спочатку навчитися самі. Для свого

власного добра і на благо своїх дітей батьки повинні вірно дотримуватися своєї угоди з Богом, яка включає навчання себе та навчання дитини заповідям Божим. У зв'язку з цим зверніть увагу на таку настанову: “Милість Господа од віку до віку над тими, що бояться його, і справедливість його над дітьми дітей їх. Над тими, що заповіт його хоронять, і про заповіді його пам'ятають, щоб сповняти їх. Господь утвердив престіл свій на небесах, і над усім володіє царство його.” – Псалма 103:17-19

Чи слід відправляти дитину до недільної школи будь-якої релігійної організації, щоб вона там отримувала повчання? Ні; тому що релігійні організації не навчають Біблії, яка є дорогою праведності. Якщо батьки люблять своїх дітей, вони повинні і будуть наставляти їх Слова Божого в дома і братимуть своїх дітей із собою до класу чи спільноти, де Біблія ретельно та систематично вивчається, і там вимагатимуть, щоб діти сиділи тихо та навчалися; а коли вони будуть навчені, їм дозволиться брати участь у студіюванні.

Батькам часто доводиться нести покарання за те, що вони навчають своїх дітей Слову Божому, але такі терпіння не зупиняють їх від навчання дитини тому, що наказав Бог. Якщо батьки чи діти покарані державою за послух Божому закону, то це терпіння є терпінням заради праведності: “І хто ж такий, що заподіяв би вам лихо, коли будете наслідниками доброго? Тільки ж, коли б і страждали задля правди, блаженні ви; страху ж їх не бійтесь, ані тривожтесь; Лучче бо, коли воля Божа, пострадати за добрі діла, аніж за діла лихі.” - 1 Петра 3:13 14, 17

Покарання, яке спіткало дітей Божих за те, що вони коряться Його заповідям, отримає належну увагу від Самого Господа, і свого часу Він віддасть тим, хто карає дітей за послух Божому закону. Він помститься за Своїх вірних слуг, і Його час для цього вже близький. – Луки 18:7, 8

Якщо батьки стверджують, що люблять і служать Богу, і в той же час не вчать або відмовляються навчати своїх дітей Слову Божому, то така поведінка батьків напевно призведе до того, що діти втратять повагу до батьків, і таким чином батьки побуджуюватимуть своїх дітей на неправильні вчинки чи гнів.

Дитина в тендітному віці часто проявляє себе як добрий і дієвий свідок Єгови та Його Царя. Розум дитини вільний від релігійних помилок, якщо вона отримує правильне навчання вдома від посвячених батьків. Природньо, що дитина говорить з іншими про найважливіше, що в нього в голові, а найважливіше - це Царство і оправдання імені Єгови. Простими словами дитина розповідає про благословення, які незабаром прийдуть до людства через Теократію, і це свідоцтво, дане дитиною, часто приймається старшими, а також іншими людьми, і вони приділяють йому велику увагу. У багатьох випадках діти доносили післання Царства до дорослих у такій простій та переконливій формі, що дорослі не могли не звернути на нього уваги. Посвячені батьки навчатимуть своїх дітей бути свідками імені та Царства Божого.

Божественний мандат – тема книги

Мандат, якому присвячений розділ 10, є основною темою цієї книги. Ця молода пара чітко бачить Божий замір, як Адам і Єва були позбавлені прав і як Ной та його сім'я були вжиті у пророчій картині, яка невдовзі мала виконатися. З цього розділу можна процитувати наступне:

Ті, що переживуть Армагеддон, стануть праведними. “Інші вівці” Господа, які шукали справедливості та смирності, як приказав Бог, і які сховані під організацією Господа, позатипічним ковчегом, будуть перенесені зі старого світу, який буде зруйнований, і знайдуть своє місце у “землі нової по обітниці дожидаємось, в котрих правда домує.” (2 Петра 3:13) Ісус підтверджує, що

Його “інші вівці”, які становитимуть “велику громаду”, будуть праведними і що вони підуть у життя вічне, отримавши від Нього як Божого виконателя, право на життя. – Матвія 25:46

Деякі, що тепер живуть, перші отримають право

“Велика громада”, що складатиметься з тих, хто перейде з теперішнього безбожного світу і знайде життя в новому світі праведності, буде праведною в очах Божих. Ті, хто становитиме “велику громаду”, будуть першими на землі з часів совершенного Адама, які матимуть право виконати божественний мандат із наповнення землі.

Чи повинні чоловіки і жінки, які є Йонадабами або “іншими вівцями” Господа, брати шлюб до Армагеддону і народжувати дітей? Вони можуть зробити це, але настанова або порада Писання, здається, суперечить цьому. Будучи в шлюбі до Армагеддону і обоє, зберігши вірність і переживши Армагеддон, їхні подружні стосунки продовжуватимуться і після Армагеддону. Після Армагеддону вони отримають право на вічне життя, і після отримання цього права їх діти, що народяться тоді, будуть народжені в праведності. Діти, що народилися до Армагеддону від батьків, які не отримали права на життя, не будуть народжені з правом на життя, але матимуть привілей вибору служити Богу і Христу і жити, якщо доведуть свою вірність. Інакше кажучи, кожен має особисто вибрати та бути окремо випробуваним.

Пророча картина, здається, встановлює вірне правило, а саме: Три сини Ноя та їхні дружини були в ковчезі і врятувалися від потопу. Однак вони не мали дітей до самого потопу.

В одинадцятому розділі. “Ради Його імені”, у свідомості читача повністю вкорінюється, що причина спасення будь-кого з людського роду полягає в тому, що ім'я Єгови є замішане. Який це привілей і яке благословення, що, хоча мільйони жителів

землі шалено мчать до загибелі, у Бога є спосіб, завдяки якому мільйони тих, хто нині живе, можуть увійти через ворота Армагеддону у вічне життя! З цього розділу зроблено такі добірки:

Люди доброї волі до Бога, які є “іншими вівцями” Господа, зараз тікають від релігії та від кожної частини сатанської організації і встають на бік Теократії, радісно проголошуючи ім'я та Царство Всевишнього. Залишаючись вірними і зберігаючи свою непорочність, вони будуть перенесені через Армагеддон в позатипічному ковчезі, Ісусі Христі, і складуть “велику громаду”, яка отримає вічне життя на землі і виконає замір Єгови щодо них. Ця “велика громада” буде оправданням імені Єгови. Всі ці врятовані і благословенні будуть доказом того, що сатана - батько брехні, і що його слуги виконують його накази і розділять його долю.

Діти, які зараз чують ім'я Єгови і дізнаються про Його Царство, відкривають перед собою найбільший привілей, який будь-коли випадав на долю дітей у будь-який час. Багато хто з цих дітей біжить в організацію Господа і твердо встає на бік Його Царства, проголошує Його ім'я, і положена перед ними надія полягає в тому, що вони стануть членами “великої громади” і будуть вічно жити у праведності на Землі.

І говорить Джон:

“В один прекрасний день, Евніка, у нас з'являться діти, і вони будуть благословенні. Перед нами відкривається славна будучність. Бачучи, що Бог створив землю для праведних людей, ми повинні дізнатися в наступному дослідженні, якщо можливо, який замір Всемогучого Бога відносно прикрашення землі?”

У заключному розділі “Славна Земля” заглядаючи вперед, після Армагеддону, і із захопленням від того, що чекає попереду, і зі щирою турботою, щоб ніхто не прогавив можливості ухопити і утримати благосло-

вення, які будуть тоді в межах їхньої досяжності, автор каже:

Усі сотворіння, згадані в Біблії з признанням - це ті, хто працював. Бог і Христос трудяться, і всі Його сотворіння повинні уникати ледарства та займатися корисними справами. Дитина Ісус сказав: “Я повинен займатися ділом мого Батька”. (Луки 2:49, *англ. Біблія KJV*) Коли дехто критикував Його за те, що Він працює, Він відповів на це: “Отець мій і досі робить і я роблю”. (Івана 5:17) Усі сотворіння Божі повинні працювати.

Від дітей, народжених від “великої громади”, буде вимагатися повне послухенство, і всі вони будуть боятися і слухатися Господа з радісним серцем, якщо їм буде даровано життя вічне.

Оскільки “велика громада” буде частиною єдиного стада, добрим Пастирем якого є Ісус Христос, і оскільки його члени повинні бути праведними і їм буде дароване життя вічне на землі, то має бути, що кожному з них, по милості Господа, буде дозволено їсти або вкушати від дерева життя і жити вічно.

Злі ніколи не пробудяться

Схоже, що в Писанні немає жодних підстав для твердження, що нечестиві будь-коли повернуть до життя. Отже, безбожні, знищені під-час Армагеддону, не повернуться, і це буде справедливо по відношенню до безбожних у всіх минулих часах. Бог знає, хто буде послухний Йому, і Він зберегає у пам'яті тих, хто має нахил до справедливості, і вони будуть пробуджені від смерті свого часу.

Остаточний висновок, який робить ця молода пара, висловлений Джоном до Євнії, перебуває в передостанньому абзаці книги і починається зі слів: “Наш нинішній обов'язок зрозумілий. Тепер ми маємо бути свідками імені Єгови та Його Царства. Ми можемо продовжувати жити з нашими батьками, поки на те буде воля Божа, і ми братимемо участь у служінні Господу, не-

сучи вістку про Його ім'я та Царство іншим людям, які прагнуть справедливості. По милості Божій ми назавжди будемо дітьми великого Царя, а наші діти назавжди залишаться з нами, підданими Царства. Ми знайшли притулок у Христі і перебуватимемо тут до того благословенного часу, коли ми зможемо взяти участь у виконанні Божественного мандату. Якийсь час ми бачитимемося нечасто, але ми можемо щодня роздумувати про славі можливості, які відкриваються перед нами”.

Через цю книгу благословінь Бог Єгова звертається до серця молодих і людей похилого віку.



Напис: за порадою Рутерфорда

Демократія релігійна проти американської

Під заголовком “Демократія” Католицька енциклопедія, том IV, сторінки 708, 710, каже: “Що таке християнська демократія, було авторитетно викладено Папою Левом XIII у його енцикліці “Жажда комуни”, в якій вона проголошується як “народна католицька акція”. Таке визначення, безперечно, є ґрунтовним; так що не все, що робиться католиками, серед народу чи для народу, може бути формально названо християнською демократією чи народною католицькою акцією. Під акцією в цьому визначенні, розуміється організований рух, з певною програмою для вирішення нагальних проблем, що постають перед ним. Народне має відношення до народу, не в тому сенсі, що він є нацією чи колективним цілим, а як четвертий стан: ... рух йде по католицькій лінії, під керівництвом католицьких лідерів. ... Назва. Після появи енцикліки “Повернення Новаруні” швидке зростання популярного католицького руху

зажадало відповідної назви для його характеристики. Стара назва, “народна католицька акція”, була точною і вичерпною; але виникла дискусія про вибір *nom de guerre* (військової назви), і в результаті вибір ліг між “католицьким соціалізмом” та “християнською демократією”. ... Зрештою, слово демократія перемогло; і Лев XIII в енцикліці “жажда комуни” (18 січня 1901 року) оголосив прийнятним і визнав вираз “християнська демократія” як такий, що означає ні більше, ні менше, ніж загальнопоширена католицька дія”.

У випуску газети *Altoona Tribune* від 31 травня 1941 року повідомляється, що видатний католицький монсеньйор і професор католицького університету сказав великій публіці в аудиторії Рузвельта напередодні ввечері: “Ми не повинні прагнути зберегти статус-кво нашої демократії у всій його повноті, бо є деякі речі в американському способі життя, які не слід зберігати. ... У цій кризі немає необхідності думати про збереження американського способу життя у всій його повноті. Якщо ми хочемо здобути велику славу, ми повинні відмовитися від малої, щоб забезпечити її”.

Нещодавно римо-католицька ієрархія в Америці через свої газети оголосила, що ієрархія, яка здійснює “Католицьку акцію”, проводить кампанію, або “хрестовий похід”, за “Бога в уряді”, оголошеною метою якого є “захист республіки від атеїстичної пропаганди”. На перший погляд, ця оголошена ціль звучить дуже добре, бо якби уряд контролювався Всемогучим Богом, то це було б дуже бажано для всіх людей, які люблять справедливість. У Псалмі 33:12, *А.П.В.* написано: “Блаженний народ, чий Бог є Єгова”. Католицька ієрархія ясно показала, що її Бог – не Єгова. Навпаки, ієрархія переслідує всіх, хто виступає за правління Єгови. Католицький “хрестовий похід” вводить в оману, і цей план не може бути успішним. Він є небезпечним для американської демократії.

Давним-давно Єгова Бог обіцяв, що дозволить дияволу існувати і продовжувати свою діяльність доти, доки Бог свого часу не проголосить Своє ім'я по всій землі, а потім покаже Свою силу, знищивши сатану та всю його організацію. Саме за часів Нимрода, після потопу, почали організовуватись уряди, і сатана був невидимим правителем того уряду (див. Вихід 9:16). З тих пір і досі люди організовували правительства, і серед цих правительств було багато людей, які бажали бачити щоб уряди керувалися справедливістю, але ніхто ще не відчув справедливого правління серед людей. Господь Ісус Христос, Який має правити світом по справедливості, будучи на землі, заявив, що сатана є князем або “богом світу цього”(KJV), тобто невидимим правителем урядів цього світу. (Івана 12:31) Апостол Павло це повністю підтверджує. (2 Кор. 4:4) Кожне правительство, що будь-коли існувало на землі, потурало діям, що суперечать закону Всемогучого Бога, тому що невидимим правителем кожного уряду був і є сатана, що діє разом із злими демонами, з яких він головний. Той факт, що з земними урядами були пов'язані деякі добродісні люди, які намагалися встановити справедливе правительство, не є доказом того, що будь-який уряд діяв відповідно до волі Всемогучого Бога. Факти та Писання говорять про протилежне.

Багато століть тому Єгова дав Своє слово, що свого часу Він установить на землі Свій уряд, який є Теократією, урядом Єгови через Ісуса Христа, який керуватиме світом у праведності. “влада на раменах його, а дадуть ім'я йому: Дивний, Порадник, Бог кріпкий, Отець будучого віку, Князь мира”. І “Царству його й миру його не буде грядиць”. (Ісаїя 9:6, 7) Це Царство Боже, в якому недосконалі люди не матимуть жодної участі. Багато часу минуло, як було записано це пророцтво до того, коли Ісус був на землі. Уряди, які тоді контролювали землю, не відповідали Божій волі, і тому Ісус навчав Своїх послідовників про-

довжувати молитися Богу Єгови: “Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі”. І дотепер Божий уряд не контролює справи людей. Сатана та демони, діючи через неправедних людей, здійснюють вплив, владу та контроль над урядами цього світу.

Писання ясно вказує, що Ісус Христос, Виконавець в уряді Єгови, спочатку знищить всю сатанську організацію та всі організації, які перебувають під контролем та впливом сатани; і тоді Бог віддасть Ісусу Христу всі народи у володіння, як написано в Псалмі 2:8, 9

Бог Єгова робить так, щоб Його ім'я було проголошено на землі Його вірними свідками, і коли ця робота буде виконана, Господь знищить все, що протистоїть праведності. Теократія, тобто правління Ісуса Христа, принесе мир та справедливість на землю. Римо-католицька гієрархія не матиме жодного відношення до цього правління. Жоден недосконалий чоловік не буде мати участі в цьому правлінні.

Справа в тому, що справжня ціль римо-католицької гієрархії в Америці у проведенні свого так званого “хрестового походу” за допомогою “Католицької акції” (так

званої “християнської демократії”) - отримати контроль над державними справами під приводом введення Бога в уряд. Її справжня ціль – контролювати Сполучені Штати та деспотично правити ними за допомогою диктатора.

Зауважте, які говорять слова, проголошуючи про хрестовий похід. “Хрестовий похід за Бога в уряді”, але не говориться, за якого Бога. Звичайно, це не стосується Бога Єгови і Його правління через Ісуса Христа. Всемогучий Бог не залежить від грішних і несовіршених людей, щоб поставити Його в будь-який земний уряд. Очевидно, що бог, згаданий гієрархією в її хрестовому поході, має на увазі сатана, “бог світу цього”, який засліплює розуми людей і відвертає їх від правдивого і всемогучого Бога. (2 Коринтян 4:4) Саме сатана насправді організує вищезгаданий “хрестовий похід”, і його ціль – знищити демократію та свободи всього американського народу. Єдина надія людства – це Теократичний уряд, про який молилися справжні християни та сподівалися протягом останніх дев'ятнадцяти століть.

Викрадений, потім “з почестями демобілізований”

ПРО СВИДКІВ ЄГОВИ, звісно, думали майже всі, хто бачив у березні минулого року повідомлення в пресі про насильницький “призов” Френка Монкади в армію Сполучених Штатів у місті Нью-Йорку. Чи пам'ятаєте ви фотографію, наведену нижче?

Будучи посвяченим слугою Бога Єгови, Френк у жовтні минулого року пройшов належну реєстрацію відповідно до закону про виборчу підготовку та службу. Після цього він відповів на запитання анкети, надавши докази свого права на звільнення від військової служби як у бойових, так і в небойових умовах, а також від служби під цивільним керівництвом через його статус слуги. Однак він отримав повідомлення про



те, що місцева комісія класифікувала його як “І - А”, що означає, що його заява про звільнення була проігнорована. Коли він звернувся до комісії, щоб подати апеляцію,

йому повідомили, що вже надто пізно, що він буде прийнятий до армії негайно і має з'явитися на медогляд та вступ до військової служби. У середу, 19 березня, він прийшов до центру призову, сподіваючись пояснити свою позицію щоб задовільнити державних службовців. Вони відмахнулися від його спроб пояснити, насильно схопили його, незаконно “підписали” за нього реєстр і “принесли” присягу (яку Монкада не приймав), і на військовій вантажівці відвезли його до табору Аптон, штат Нью-Йорк. Як один із свідків Єгови, Френк твердо зберігав свою вірність як слуга Всемогучого Бога, якому припоручений обов'язок, від якого він не міг відхилитися, навіть перебуваючи тепер у таборі. Через кілька днів після прибуття до табору Аптон на Лонг-Айленді його відвезли до армійського госпіталю США на Губернаторському острові в Нью-Йоркській бухті. Провівши там близько місяця “під наглядом” досвідчених армійських лікарів (які визнали його цілком осудним, здоровим і міцним), він був звільнений “на відпустку”, яку час від часу продовжували доти, доки він не був демобілізований 15 липня. Його “почесна демобілізація” за “вірну службу” через “зручність для уряду” докладно пояснюється в копії офіційних документів про звільнення, в яких його “неправомірне прийняття на службу” відкрито визнається армією США.

Чек на \$40,60, виданий Френку, також зображений тут на копії, разом з \$82,55, зазначеними на обороті звільнювального паперу, являє собою армійську платню (всього \$123,15), отриману ним, включаючи звичайну урядову допомогу на харчування, поки він був у звільненні, повністю вільний і активно займався проголошенням послання Царства Єгови, яке він також поширив серед своїх друзів та товаришів під час короткого перебування в таборі Аптон та в лікарні на Губернаторському острові, на радість багатьох.

The image shows two official US military documents. The top document is a 'Honorable Discharge' certificate from The Army of the United States, dated April 21, 1945. It states that Frank Moncada, a Private, 1st Class, was honorably discharged from the military service of the United States by reason of 'Discharge of War'. The bottom document is an 'ENLISTED RECORD' form for Frank Moncada, showing his enlistment on April 21, 1945, at the age of 21, and his discharge on July 15, 1945. The form includes details about his service, including his rank, grade, and the reason for discharge.

Таким чином, ще раз гучно підкреслюється непереборна сила Всевишнього Бога, що здійснюється на користь тих, хто віддано і виключно служить Йому в послушенстві до Його записаних заповідей. Безсоромна преса, що так підло підпорядковується цій найдавнішій і найбільшій релігійній системі, зосередженій у Ватикані, широко і з радістю висвітлювала викрадення Монкади. Коли його з почестями демобілізували,

преса мовчала. Це не було “новиною, придатною для друку”.

Південна Америка наступна (?)

♦ Вашингтон. Сьогодні держдепартамент найбільше непокоїть той факт, що Гітлер стоїть під Іспанією, може стріляти до Гібралтарської протоки, а звідти – до Французької Західної Африки. Звідти рукою подати до Бразилії та Південної Америки.

Іншими словами, Іспанія – метрополія більшої частини Південної Америки – є справжнім вістрям нацистського нападу та впливу серед наших добрих сусідів. Це було сплановано Гітлером ще шість років тому, і результати його далекоглядної політики тепер починають приносити соковиті плоди.

Маркіз де Агіар, агент католицьких груп в Іспанії і точно не комуніст, цього тижня дав промовисте свідчення цього факту. За словами маркіза, Гітлер вже має 12 дивізій в Іспанії та відправив чотири кораблі з боєприпасами нацистським прихильникам у Латинській Америці.

Генерал Франко, якого кар’єристи з Держдепартаменту допомогли встановити на посаду іспанського диктатора, 8 жовтня 1938 підписав секретну угоду з Гітлером, за якою Німеччина захоплювала Іспанію. Проте, за словами маркіза де Агіара, Гітлер вважав за доцільніше використовувати Іспанію як прикриття, щоб витягнути все можливе зі Сполучених Штатів. Таким чином, на даний момент фашистській Іспанії було наказано дотримуватися нейтралітету. – Дрю Пірсон та Роберт С. Аллен у книзі “Washington Merry - Go - Round”.



Написи: праведний правитель; новий уряд

Суворі умови в Рамсгіті, Англія

♦ Цікаві умови у Рамсгіті [водопою на узбережжі]; хоча в Рамсгіті [станом на 17 січня 1941] не було нічних нальотів, значна частина жителів перейшла на підземне життя. Рада, передбачаючи можливість інтенсивних повітряних нальотів та бомбардувань, розпочала розробку схеми підземних притулків ще до війни. Під містом чотири з половиною милі тунелів; вони починаються зверху біля в'їзду в місто і тягнуться прямо під ним, з'єднуючись із занедбаним залізничним тунелем до самого пляжу. Існує тридцять входів із різних частин міста, всі вони з'єднуються з головною артерією, так що у разі повітряного нальоту, бомбардування чи вторгнення, сховатися можна швидко у будь-якій частині міста.

Багато сімей заявили свої права і вже володіють ними; в деяких місцях були споруджені грубі навіси із фіранок, скатертин, ковдр і т.д., в яких розмістилися ліжка, стільці та столи, щоб можна було насолодитися деяким усамітненням. Я сказав “насолодитися”; мені слід було б використовувати слово “терпіти”, тому що саме до цього все і зводиться: повітря плачевне і наповнене дрібним пилом, що піднімається безліччю ніг, що проходять туди і назад.

Я провів там лише дві години і вийшов звідти з повним ротом та очима бруду та з відчуттям, що я дуже, дуже брудний. Там були діти, що грають у бруді, і навіть канарки та інші птахи, підвішені в клітках. Там ніколи не буває денного світла, а завжди панує морок, де непроглядна темрява порушується електричними ліхтарями і подекуди олійними лампами. Ми вивчали книгу “Релігія” в одному із завішаних корпусів, освітлення забезпечували три свічки, застромлені у блюдця. Щоб читати, свічку передавали по колу.

Я не розумію, як хтось може отримати велику користь від вивчення там, внизу, з такими свідченнями огидного страху: немає жодних свідчень віри і довіри; просто плазування в надрах землі, щоб звільнитися

від страху вдень чи вночі. Умови в залізничному тунелі, де проходила зустріч, були кращими, ніж у головному тунелі, де немає місця ні для фіранок, ні для огорожі – сім'ї просто зайняли місце вздовж стіни та залишили там свої речі; ніякого усамітнення; одна жінка похилого віку років вісімдесяти лежала в ліжку в середині дня.

У головному тунелі, розміром приблизно 8 на 8 футів, туалет складається з ніш, відгороджених фіранкою і вміщають відра, які спорожняються двічі на тиждень. У залізничному тунелі є умивальники; і це були найчистіші місця у всьому комплексі.

На відкритому місці валялися рештки різдвяної вечірки: дві голі ялинки та піаніно, вкрите дрібним пилом. Гості, мабуть, сиділи на залізничних шпалах, бо за півтори милі тут проходять дві рейки. Там я бачив старого зі “скрипкою” під пахвою, який, очевидно, шукав відповідне місце, щоб заробити медяк чи два. Торговці теж прихо-

дять зі своїми товарами, і більшість завишаних огорож носять такі назви, як “Затишний Куточок”, “10 Даунінг-стріт”, “Мирне небо” тощо. і т.п. Тут пахне, я міг би використати сильніший термін, і на кожному кроці з'являються додаткові запахи. Риба та чіпси, ірландське рагу та безліч інших. Є також дуже хороша тенденція “чухатися”; я розумію, що це стає звичкою, чи, швидше, необхідністю, якщо людина перебуває там довго.

Рамсгіт страждає від раптових нальотів протягом дня, і сирени звучать майже весь день. Більшість будинків закрито; евакуювалися чи мешканці чи пішли в під землю, сказати важко. Ходять сильні чутки, що вторгнення може статися під прикриттям обстрілу великих знарядь. Звичайно, це може статися в будь-якій точці узбережжя, і в даний час це лише чутки; то навіщо турбуватися?



Теократичні вісники на з'їзді в Суринам, Нідерландська Гвіана.

Леонора Роман, Пуерто-Ріко

♦ Вам буде цікаво дізнатися, що Леонора Роман виступила проти ідолопоклонства прапору, причому зробила це ще до того, як їй виповнилося сім років. Її мати дала велике свідоцтво керівнику школи, баптистському служителю. Він пам'ятає мене, бо має шість книг судді Рутерфорда, які йому принесли члени його пастви. Він сказав мені, що їх треба спалити, тому що в них

17 вересня, 1941р.

багато отрути, але я відповів, що тоді треба спалити і Біблію з тієї ж причини.

Леонора, будучи розумною та слухняною, вже стала старостою свого класу. Наскільки я знаю, вона – перша дитина в Пуерто-Ріко, яка зайняла свою позицію з питання прапора та салюту. Вона ходить зі своєю матір'ю свідкуючи. Нещодавно, коли її мати хворіла, Леонора сказала їй: “Мамо, тобі не здається, що диявол намагається за-

хопити тебе?” Хіба не пам’ятаєш?”. – Марі Хокінс

Вшанування Бога на Кубі

♦ Ви здивуєтесь, побачивши, як вівці приходять до Господа на Кубі. У Санта-Кларі я залишив *Вартову Баишту* зацікавленій сім’ї, але я не знав, що господиня має намір вивчати її. Коли я зробив другий візит, 11 квітня



Теократичні вісники з журналами в Пікаділлі-Серкус, Лондон, 10 травня, 1941 р.



З цієї групи вивчення в Саут-Шілдсі, Англія, зібрана шотландською дівчиною зліва, четверо були занурені на зборах. (Див. супровідну статтю.)

[пам’ятна дата] 1941 року, вона запитала мене, чи я не вважаю, що цю дату треба продовжувати відзначати. Я відповів так, і тоді вона сказала: Ну, тоді давайте залишимо цей день собі. Я сказав: “Добре, покліч своїх друзів”. Вона так і зробила. У мене було з собою дев’ять пластинок і коли я почав програвати їх, у домі було 46 людей, а коли програвання було закінчено, їх було так багато, що я забув їх порахувати. Вони зберігали цілковиту тишу і раділи тому, що чують правду, і того ж вечора я віддав їм багато книжок і брошур. – Хосе Кларк.

Японська дівчина-піонерка вбиває підозри

♦ Я виявила одного або двох поліцейських тут і там, які стояли навколо і дуже серйозно дивилися на мене. Коли я була попереджена про те, щоб триматися подалі від неприємностей, я зберігала спокій і була зайнята на службі. Коли я закінчила певну частину своєї території, прийшла до штаб-квартири поліції. Оповідач, який привів мене сюди вчора, повідомив поліцію про те, що я перебуватиму в цьому районі, щоб вони могли захистити мене. Отже, поліція знала про мої справи в цьому районі, і це змусило їх звернути на мене увагу, коли вони мене побачили.

Я зайшла до кабінету начальника і запитала: “Як маєтесь? Я одна зі свідків Єгови”. Він відповів: “О так, так, учора один старий говорив про вас. Як довго ви збираєтесь залишатися тут? Хто приїхав до вас із Клівленда? Кажуть, добре те, що ви робите, але ми маємо деякі скарги на ваших людей, які ходять навколо”. Я відповіла, що ми даємо післання тим, хто має вуха, щоби чути, але не тим, хто його не цінує.

Шеф сказав: “Чи бачите, я не католик, але в цих краях багато католиків, і багато католиків вважають, що суддя Рутерфорд збиває їх з пантелику, і їм не подобається, коли його промови на фонографі приносять до їхніх дверей”, я сказала: Ха, ха! Безперечно, деякі з них так вважають, але в сім’ї троє чи четверо будуть раді почути, а один чи двоє можуть бути самолюбно проти. Я мушу, коли бачу голодного, нагодувати його”. Шеф засміявся і сказав: Ти виставляєш мій аргумент з іншого боку.

Я пішла за ним до кабінету судді, сказавши: “Шефе, вам не варто турбуватися про свідків Єгови. Вони добре освічені люди і мають здоровий глузд”. Суддя з усмішкою привітав мене. Шеф сказав: Ви не навернете мене? Я сказала: “О ні, Господь – той, хто навертає, і якщо ви знаєте, що це праведне діло і єдиний безпечний шлях, і приймаєте його, тоді він для вас”. Він ска-

зав: “Можливо”. Тоді я сказала: “Я припускаю, що надалі тут буде безліч спроб ввести в оману, і я сподіваюся, що ви будете наготові, тому що ця робота має бути виконана без перешкод. Спасибі”. І з цим я вийшла. - Сумаке Огаваті

Робота Царства в Чилі

♦ Наш контракт на радіомовлення у Темуко не закінчився. Через три місяці мені сказали, що “інтенденті” (губернатор) наказав



Оповідач теократії в Саут-Шілдсі, Англія, районні збори. Зверніть увагу на маски фар на автомобілях для відключення світла. (Див. супровідну статтю.)



Теократична звукова машина №7 - Мексика

припинити його. Я пішла до голови цієї мережі радіостанцій, дона Карлоса Качлера, і він сказав мені продовжувати, поки він не порадить мені протилежне; Але співробітники станції стали так псувати програму (змішували записи і одного разу зупинили посеред неї, сказавши: “Наш час вийшов”), що мені довелося припинити. Потім у Пуерто-Монтті розпочався Кау Palm, і за два тижні бізнесмени підписали петицію з загрозою бойкоту, якщо станція не припинить мовлення. Це так розлютило дона Ка-

рлоса, що він запросив нас приїхати до Вальдивії і використовувати їх головну станцію, довгі та короткі хвили, і це триває з 1 січня, двічі на тиждень. Ми з Кеєм практично освоємо незайману територію.

Я знаходжу тут тих, хто чув у Німеччині, і тих, хто має сім'ю чи друзів на півночі Чилі. Господь має віщі і тут. Вальдивію називають “містом нацистів”. Кажуть, що він на 80 відсотків складається із німців, але я вважаю, що це не так. Можливо, тут працює 80 відсотків німецького капіталу, але чилійці мають виконувати роботу. Коли минулого місяця сюди приїжджав президент, я знайшла дуже мало німецьких імен серед тих, хто був на прийомі; значить, вони не з найвищого прошарку. Німці чилійського походження називають себе німцями, а не чилійцями, аж до третього та четвертого покоління. За останні два роки нацизм тут був пригнічений, і багато хто перебрався через кордон. Чилійці не хочуть Гітлера та впевнені, що зможуть знайти рівного йому серед своїх. Тут іде літературна (або сумлінна) війна між англійцями та німцями. Щодня мені доводиться слухати, як німці засуджують Англію за те, що вона наважилася виступити проти нашого фюрера. Це нормально. - Бета Хемке Еббот.

Фотографії з Саут-Шілдса, Великобританія

♦ Америка, здається, дуже далеко, особливо в наші дні війни між народами, але я намагатимуся доставити вам ці фотографії, якщо вони будуть хоч якось корисні для “Вісника потіхи”. Я надсилала різні повідомлення з вересня минулого року, але, можливо, вони так і не дійшли до вас і зараз перебувають на дні океану. Я спробую надіслати їх повітряною поштою. Для мене ці фотографії є захоплюючою подією, тому що вони говорять про єдність і рішучість народу Єгови в ці останні дні “збиратися разом” і не упускати особливих випадків для духовної потіхи та заохочення. Вони були зроблені з нагоди наших весняних

районних зборів, нашого весняного наступу на ворога! Тільки напередодні ввечері у нас у Ньюкаслі був один із найстрашніших нальотів, і багато хто з нас всю ніч чергував на пожежах. Ми рано встали і вирушили до Саут-Шилдса, де проходили збори. До наших неприємностей у Ньюкаслі додалося те, що автобуси, які ми найняли на 8:30 ранку, щоб відвезти нас на збори, не приїхали, і близько п'ятдесяти з нас простояли на призначеному місці зустрічі майже дві години, а потім зрозуміли, що щось пішло не так; тому нам довелося скористатися місцевим транспортом, щоб доїхати до зборів, і ми дісталися туди саме до полудня, коли відбулося занурення. Автобуси були розбомблені, тому не дивно, що ми їх не побачили! Це були чудові збори, на яких було присутньо багато нових людей, які показували постійно зростаючу "велику громаду". Незважаючи на те, що ми всі втомилися, усмішки Царства були всюди, а терпляча витривалість побратимів була чудовою в тому, як вони дісталися, незважаючи на труднощі через повітряні нальоти минулої ночі. Я зробила позначки на знімках, щоб ви могли зрозуміти, про що йдеться. Ми, тут, в Англії, захоплюємося і молимося за подальшу силу наших американських побратимів у тому, як вони так чудово протистоять насильству натовпу та злісним нападкам Ієрархії. Ми відчуваємо, що повітряні нальоти значно переважають над таким зверненням, але ми ніколи не можемо сказати, чи витримаємо ми, поки не пройдемо випробування, чи не так? І Єгова дає нам всі необхідні сили, і скоро, ми знаємо, що ми побачимо той славний день, коли все, що має подих, славитиме Теократа.

Ваша стовідсоткова підтримка великої Теократії з піонерів. - Бетті Уолліс

Відчуття весняної спеки

♦ Лондонський "Католицький вісник" від 14 березня 1941 року, схоже, показав, що гірархія почала відчувати спеку надзвичай-

но рано в цю пору року. Пояснення цьому можна знайти в останньому реченні статті:

"Яка позиція Папи Римського?"

Сер, - Прошло вже вісім тижнів з того часу, як було опубліковано листівку, присвячену позиції Папи Римського щодо нинішньої війни. За цей час було продано 130 000 екземплярів листівки, і можна буде зробити першу пожертву у розмірі 21 фунта стерлінгів у фонди Червоного Хреста. Успіх листівки багато в чому пояснюється тим, що вона була опублікована в католицьких газетах, і ми вважаємо справедливим віддати належне їхній роботі із захисту Святого Отця. Оскільки замовлення продовжують надходити, ми зробили додаткові запаси і, незважаючи на коливання цін на папір, продовжуватимемо продавати листівку за первісною ціною 1 с. за 50 шт. зі спеціальними знижками для великих партій. Можливо, вашим читачам буде цікаво дізнатися, що Товариство католицької істини публікує ще одну листівку Белларміна, присвячену судді Рутерфорду. Ця листівка може виявитися корисною зараз, коли свідки, схоже, розпочали новий весняний наступ. – Джозеф Крісті, С. Дж., почесний секретар. Суспільство Белларміна, коледж Хейтроп, Чіпінг Нортон, Оксон

Уявні перемоги боліт

♦ У місті Маскоги, штат Оклахома, люди, які хвалилися, що вони "пробиралися через бруд та сльоту Фландрського поля та були поранені", напали на свідків Єгови за проголошення післання Царства Єгови в їхньому місті, і газета "Таймс Демократ" цього міста повідомила, що "люди у цій сутичці з обох боків отримали забиття голови, розбиті губи та підбиті очі". Це серйозний виклик газеті Маскогі Таймс Демократ назвати ім'я та повну адресу хоча б одного з підлих боягузів, який спровокував цей напад, який особисто стверджує, що був у передових окопах при Фліндерсі або на будь-якому іншому полі бою в Європі. Потім буде проведено розслідування та

опубліковано факти. Досвід показує, що справжні солдати, чесні до мозку кісток ветерани, ніколи не мають нічого спільного з подібними демонстраціями нелояльності до Америки та її інститутів, і мало хто з них є настільки дурним, щоб мати щось спільне з легіонерами або ветеранами іноземних воєн, названими газетою Таймс Демократ.

Ми живемо біля залізниці

♦ Ми живемо біля залізниці, і коли приходять голодні люди, ми завжди даємо їм сендвіч та брошуру про Боже Царство. Люди знають про це, і один з них нещодавно сказав: “Так, усі роботи судді Рутерфорда – добре читаються”. На запитання, звідки він знає, що це його робота, він відповів: “Я прочитав достатньо книжок, щоб впізнати їх, коли побачу. Він не тягне з ударами”. Він поклав брошуру у внутрішню кишеню, щоб вона не намокла, і вирушив далі. Таким чином, післання стає відомим усім людям.

(Далі буде)



Напис: британський коментар від
Дж. Хемері (Лондон)

Чудове літо

• Цензура не дозволяє газетам згадувати про погоду, від якої страждає чи насолоджується Британія, до закінчення п'ятнадцяти днів; вона також не дозволяє згадувати про неї в листах, що відправляються за кордон, доки погода не стане лише спогадом. Це обмеження іноді здається досить нерозумним, особливо у випадку з листами, які в наш неспокійний час не можуть дістатися місця призначення, поки не пройде багато тижнів, або навіть місяців. Не можна допускати, щоб ворог отримував інформацію, причому ні про майбутні нічні бомбардування, ні про те, що він робив у

минулому. Дуже ймовірно, що противник завжди добре інформований про погоду та метеоумови на всій території Великобританії та навколо неї. Його морські літаки борознять моря, і, безперечно, годину за годиною ведуться записи умов, які визначають: вітер чи штиль, а іноді й сонячне світло. Слід гадати, що цензори мають вагомі причини та певні правила, якими вони керуються для багатьох тисяч людей, зайнятих переглядом поштових відправлень, що йдуть до моря і через море. Те, що її цінність була доведена, цілком очевидно і добре відомо, що існує щире бажання цензури бути корисною для кореспондентів.

Але тепер, коли червень вже далеко позаду, газетам дозволено повідомити людям те, що вони знають з власного досвіду: червень був у Британії чудовим літнім місяцем, з спекотними днями за багато років. Зміна настала досить раптово і була дуже приємною. Після довгої холодної зими не настала звичайна весна, яка робить Англію такою приємною країною. Пори року не співпадали, і стояла сильна посуха, яка заважала рослинності. Але коли сонце засяло на ясному небі, і люди змогли насолодитися подвійним літнім часом, а нічні бомбардувальники знайшли собі інше завдання, на іншому кінці Європи, перед нами посталала картина щастя, якою можна насолоджуватися, коли на землю приходять щедрі благословення природи. Це чудове бачення того, що має бути, коли великий Теократичний уряд правитиме у всьому, коли кожне серце з вдячністю визнає волю Творця та Його доброту, коли небо та земля будуть у повній гармонії. Ця слава ще не настала, але, поза сумнівом, скоро настане.

Затишшя в різких і широкомасштабних нічних бомбардуваннях, приносить велике полегшення. Ворог не припиняє цю роботу, і в червні близько 800 людей було вбито і стільки ж тяжко поранено внаслідок цих дій.

Обітниця Творця

● Після потопу Єгова сказав: “Покіль земля землею, сійба й жнива, холоднеча й спека, літо й весна, день і ніч не перестануть.” (Буття 8:22) У незмінності пір року, кожна з яких приносить благословення, Бог свідчить про Себе. Павло нагадав про це Галатам, коли сказав: “... Бога Живого, Який створив небо і землю, і море, і все, що в них, ... Тільки ж не оставляв себе без свідчення, роблячи добро: даючи дощі з неба й пори вроджайні, та сповняючи їжею й радіщами серця наші”. (Дії ап. 14:15-17) Це слово, як і раніше, правдиве і буде залишатися таким доти, доки існує земля, і, без сумніву, що вона є постійним житлом для дітей людських, які є або стають послухними волі Творця і не належать до “царському дому” небесного покликання. (Див. також Єремія 33:20). “Земля стоїть собі на віки”. – Екклезіяста 1:4

Немає особливих причин думати, що Творець, великий Правитель всього Свого творіння, діяв інакше, ніж те, що мається на увазі в словах, сказаних Ною та його сином, коли Британія була благословенна погодою, яка значною мірою компенсувала її втрати, настільки серйозні для неї через стрес війни. Народи землі є тими, які користуються благословенствами Його турботи про Його землю, яка дана дітям людським, які лояльні Йому і шукають Його волі та справедливості.

Безсумнівно, Єгова, Творець, часто втручався у дію законів природи, які Він встановив. Він зробив це, коли навів на землю потоп, щоб звільнити її від страшно зіпсованої раси, яка так зловживала Його милістю. Він зробив це, коли в Єгипті продемонстрував зарозумілому фараону, який сказав Мойсееві: Хто такий Єгова? Фараон вважав, що він зі своїми богами дорівнює будь-якій силі, яку міг покликати Мойсей. Але промовлене слово Єгови спрямувало сили проти фараона, призвівши його та його землю до знищення. Писання розповідає про кілька випадків, коли хід природи пе-

реривався для допомоги та визволення Його народу, коли той боровся за свою свободу проти гнобителів, до рук яких він потрапив через свій гріх. Ймовірно, Бог час від часу робив те саме протягом століть, коли якийсь зухвалий дух намагався опанувати народи, наприклад, втручався б щоб завадити божественному замірі в кінці світу, коли Він здійснює Свої суди. Те, що Його влада над Його власними законами в природі буде використана під-час приближення Його покарань, не викликає сумніву: Його Слово проголошує, що так і буде.

Те, що пори року були встановлені для блага землі та народів, а не для окремих людей чи партій, які могли б подумати, що вони мають особливі вимоги до Творця, показують слова Ісуса, коли Він сказав про Свого Батька: “Він бо велить сонцю своєму сходити над лихими й над добрими, й посилає дощ на праведних і неправедних.” (Матвія 5:45) Сумно те, що люди не шанують Творця і не дякують Йому за Його доброту. Люди з людською мудрістю спонукали людей повірити в те, що Божа розповідь про Його діяння, записана в Його Слові, не відповідає дійсності. Вони дивуються точності в русі небес, сонця та місяця, зірок у їхніх курсах та у всьому, що вони виявляють у телескоп, або мікроскоп. Вони бачуть закони, але заперечують законодавця і ти самим втрачають своє ім'я вченого. Духовенство протестантських сект майже поголовно підтримує їх у цьому атеїзмі. Очевидно, що впертість має бути зламана проявом сили Творця.

Гітлер як воїн релігії

● Напад Гітлера на Росію та позиціонування себе як воїна релігійної Європи – досить “неприємний момент” для римо-католиків у Великій Британії, як і в інших країнах. Але дияволу іноді доводиться відпускати, і іноді “кіт вислизає з мішка”. Серед римо-католиків було багато хвилювань з приводу того, який курс обере їхня гієрархія, і коли було вирішено, що ворожий нацизм більш

небезпечний для їхньої справи в Британії, ніж нерішучість в прийнятті нового союзника країни, вони продовжили діяти як і раніше надаючи повну підтримку уряду. Диявол - великий махінатор, і, як показує його представник Гітлер, він не дбає про жодні інші інтереси, крім своїх власних. Ватиканська гієрархія не може не побажати Гітлеру успіху в його спробі розгромити більшовизм, ворога ватиканських політиків номер один.

Методисти

● Методисти, які проводили свою щорічну конференцію в Лідсі, повідомили про втрату або серйозне пошкодження 1384 одиниць майна їхнього тресту, значну дезорганізацію їх роботи, а також про втрату багатьох їхніх служителів та офіційних помічників внаслідок загибелі від вибухів. Усі великі релігійні організації постраждали однаково і залежать від однакових коштів. Методисти, схоже, не готові об'єднатися з іншими нонконформістами та Англіканською церквою у спробі підготуватися до нового порядку, який повинен вступити в дію після закінчення війни. Вони завжди трималися дещо відокремлено, бажаючи бути ближче до церкви Англії за симпатіями, як це робив сам Уеслі, але водночас маючи позицію потужної вільної церкви для самостійних дій, залежно від обставин. Методизм в Англії сильний, але не здоровий. Залежний у минулому від релігії у прагненні войовничої євангелізації, він не переживав "відродження" понад п'ятдесят років. Як і інші системи, їх коледжі випускають добре освічених людей, які не вірять у Писання, і, як і вони, страждають від наслідків. Коледжі стали великими і роблять великий бізнес, але в них майже немає духу їх засновника Джона Уеслі. Їхній нинішній президент наважився запропонувати пасторам на конференції, щоб методизм більше дбав про зовнішній аспект життя їхньої організації, ніж про те, за що вона виступає. Він сказав, що їхні проповіді тепер не присвя-

чені заклику грішників до покаяння, оскільки вони присвячені філософії про природу релігії та її ставлення до моралі, науки та політики. Він закликав свою аудиторію "дивитись фактам у вічі" - це слово стало загальноприйнятим в Англії з тих пір, як суддя Рутерфорд закликав до цього народ, розповідаючи про небезпеки, що стрімко насуваються на землю і народи Британії. Методисти збираються спробувати домогтися відродження шляхом руху вперед, хоч що би це не означало. Вони самі потрапили у скрутне становище і побачать, що не можуть вибратися з нього. Люди, яких вони виховали, не такі, щоб дозволити своїм проповідникам звернутися до простого "проголошення хреста", а тим більше слухати про нинішнє встановлення Царства, правду, яку самі проповідники не приймуть за жодних умов.

"Наступний, будь ласка!"

● В одному з магазинів Кройдона розпочав роботу салон краси "голі ноги", який вважається першим у своєму роді у Великій Британії, де жінки можуть побризкати свої ноги лосьйоном для засмаги. Вартість послуги невисока - лише три пенси за ногу. Зараз, коли одяг стає все менш доступним, а талони потрібно здавати разом з заплаченою ціною, панчохи стають предметом уваги. Можливо, ідея приживеться та виявиться корисною до тих пір поки не повернуться холоди. У будь-якому випадку це нова річ, і цього достатньо, щоб її похвалити.

Продовольчі товари

● Крім роботи з контролю за продовольством, спрямованої на забезпечення достатньої кількості їжі в країні, вивчаються і багато інших шляхів постачання. Окунь був виловлений у великій кількості з озера Уіндермір для подальшого консервування, а тепер передбачається, що ставки і водо-токи Великобританії можуть дати не менше

2 000 тонн вугра, смачного, хоча й зневаженого “рибного корму”.

Пропонований органічний союз

◆ Лідер британських лейбористів Джосайя К. Веджвуд у своєму виступі в Америці запропонував скоординований союз Британії з Америкою. Іншими словами, усвідомлюючи це чи ні, він запропонував покінчити з королями та королевами, з дворянством та державними церквами та виступив за вільну для всіх сімей боротьбу, яка є відмінною рисою американського

життя. Можливо, це можна було б вирішити, але це змусило б королівську сім'ю похвилюватися.

Вторгнення розчарувало

◆ З Австралії прийшла новина про те, що 16 вересня 1940 року німці розмістили 60 000 солдатів на баржах і були готові спробувати вторгнення до Британії, коли Королівські ВПС обрушилися на них з такою люттю, що їхня переправа через Ла-Манш стала неможливою. Кажуть, що цьому розчаруванню сприяв шторм з провидіння.

США. Судовий та законодавчий департаменти

Поліпшення у Вашингтоні

◆ У Вашингтоні відбулися значні зміни на краще з часів покійного, але так і не відомого Мітчелла Палмера. За часів Палмера (1920 рік) “Звіт про незаконну практику Міністерства юстиції Сполучених Штатів”, підписаний дванадцятьма найвидатнішими членами американської адвокатури, відкривався наступним параграфом, твердження в якому були підкріплені п'ятдесятьма п'ятьма сторінками документальних доказів:

Під прикриттям кампанії з припинення радикальної діяльності, Генеральна проку-

ратура, діючи через своїх місцевих агентів по всій країні та отримуючи чіткі вказівки з Вашингтона, постійно чинить незаконні дії. Масові арешти іноземців та громадян проводилися без ордера чи будь-якого судового розгляду; чоловіків і жінок укладали у в'язниці та тримали без зв'язу із зовнішнім світом, без доступу друзів чи адвоката; до будинків входили без ордера на обшук, майно вилучалося і вивозилося; інше майно безцеремонно знищувалося; робітники та робітниці, підозрювані в радикальних поглядах, зазнавали ганебного насильства та жорстокого поводження; агенти Міністерс-

Перший випуск

ПОТІХА ВСІХ, ЩО СУМУЮТЬ

500 000 копій!

В суботу дня 9 серпня, в Сент-Луїсі, штат Монако, суддя Рутерфорд звернувся до аудиторії, яка була числом більше ніж 105 000 чоловік, і прочитав лекцію “Потіха всіх що сумують”. Відразу ж після того було випущено 500 000 екземплярів для всіх присутніх на конвенції, котрі бажали поширити його лекцію серед жителів Сент-Луїса і оточуючих місцевостей. Вони були з задоволенням взяті вісниками Царства і поширені.

Якщо ви бажаєте отримати екземпляр цієї лекції, то він буде відправлений по пошті зразу ж після отримання вашого заказу. Внесок в розмірі 5 центів допоможе напечатати більше екземплярів; або, якщо ви бажаєте поширити їх, сім екземплярів будуть відправлені при внеску 25 центів. В цій брошюрі висвітлено як буде покінчено з “державами осі”.

WATCHTOWER, 117 Adams St., Бруклін, Нью-Йорк.

☐ Будь ласка, пришліть мені поштою копію лекції судді Рутерфорда “Потіха всіх що сумують”, за яку я додаю свій внесок в розмірі 5 центів.

☐ Я бажаю поширити “Потіха всіх, що сумують” серед моїх друзів. Будь ласка, вишліть поштою сім екземплярів. Мій внесок в розмірі 25 центів додається до листа.

Ім'я _____ Вулиця _____

Місто _____ Штат _____

тва юстиції впроваджувалися в радикальні організації з метою інформування їх членів чи підбурювання їх до діяльності; ці агенти навіть отримували вказівки з Вашингтона організовувати зустрічі у певні дні, з очевидною метою полегшення масових рейдів та арештів. На підтримку цих незаконних дій і для створення настроїв на свою користь Міністерство юстиції також створило пропагандистське бюро і направило до газет та журналів країни велику кількість матеріалів, покликаних порушити громадську думку проти радикалів, і все це за рахунок уряду та поза межами обов'язків Генерального прокурора.

Небіжчик Гастон Б. Мінс не був прикрасою відділу, як і Гаррі М. Догерті. Джесс Сміт або навіть Уоррен Хардінг у ті прекрасні дні, коли був нав'язаний сухий закон. Не смійтеся з цього слова “нав'язаний”. Багато грошей переходило з рук в руки, коли було кілька тисяч торговців забороненим товаром, і ходять довгі історії про будинок на 903 16th Street NW., Вашингтон, де дрібними грошима рахувались тисячодоларові купюри. Це було до того, як Джесс і Уоррен “пішли з життя”, як висловилися б релігійні діячі. Джесс наклав на себе руки; можливо, Уоррен був убитий. Хто знає?

Найкорумпованіші вибори в історії

♦ 7 березня Комітет Сенату з витрат на виборчі кампанії завершив своє розслідування “мастильного фонду” (гроші для підкупу впливових осіб та проведення різноманітних кампаній. - *прим. перекл.*), підтвердивши доповідь про те, що Закон Хетча був повним провалом, який обмежив витрати на виборчі кампанії кожної партії до \$3 000 000. Насправді щонайменше \$22 000 000 було витрачено відкрито, і, ймовірно, набагато більше було витрачено побічно через дочірні компанії демократичних та республіканських комітетів штатів. Для цілей податкового податку великі вкладники віддають шматками по \$5,000 багатьом комітетам, що унеможливорює точні підрахунки.

“Хоча напевно на всіх минулих виборах були порушення, шахрайства та зловживання”, - сказав сенатор Гай М. Джіллетт з Айови, голова розслідування, - “я думаю, що не перебільшую, коли говорю, що ніколи раніше в американській історії не було такої спроби звабити американський електорат шляхом витрачання величезних сум грошей”.

Що отримують американські банкіри, промисловці та інші правителі за десять-тридцять мільйонів доларів, які вони витрачають на президентську кампанію? Дрібна рибка задовільняється рангом посла.

Місіс Маргарет Бідл заплатила \$20 000 за книги для демократичного з'їзду, вона та її чоловік А. Дж. Дрексел Бідл-молодший дали \$70 000 у фонд комітету, а містер Бідл отримав місце у посольстві Польщі.

Джессі І. Страус та сім'я заплатили 50 000 доларів, і містер Страус отримав Париж.

Клара Дісколл Сев'єр з Техасу внесла 1 500 доларів; пан Сев'єр отримав посаду посла в Чилі.

Джозеф Е. Даймс вніс великі суми та отримав Москву. Вільям К. Булліт вніс 1000 доларів у 1932 році. Він отримав Москву та Париж.

Сем Унтермайер вніс 11 000 доларів, яке племінник Лоуренс Стейнхард - 5 000 доларів; Стейнхард отримав Стокгольм та Москву. (Москва здається кращою ставкою; вона окупилася тричі – (перемога, місце та шоу).

Містер і місіс Брекенрідж Лонг внесли сім платежів, 18500 доларів, а також оформили кредит на 10000 доларів і отримали Рим.

Джозеф П. Кеннеді вніс 10 000 доларів, позичив демократам 50 000 доларів (яких він більше ніколи не побачить), але також бачив Сент-Джеймс. – Факти, 17 березня 1941 року.

Та сама стара історія про лихварів

◆ Неприємно читати в газетах про те, як жінка зайняла 50 доларів у лихваря і за 18 місяців виплатила йому 4395 доларів підробленими поштовими сертифікатами та вкраденими грошима і залишилася винна йому 400 доларів, коли факти стали надбанням громадськості. Ви бачите рекламу цих лихварів всюди, і ви чудово знаєте, що ці афери, “чистилище” та інші огидні шахрайства можна було б зупинити відразу, якби законодавці та виконавці закону були на одному рівні. У шахраїв був і є найкоротший шлях до успіху.

Справжній американець

◆ Справжній американець - це той, хто скаржиться на закони та урядовців кожен день тижня, але хто виявляється поруч, коли країна у скрутному становищі. Патріотизм не має нічого спільного з розмахуванням прапором з даху будинку або співом “Боже, благослови Америку”. - Суддя Льюїс Б, Істмід, в окрузі Хадсон, Нью-Джерсі, суд.

Жінки-законодавці

◆ На останніх виборах 140 жінок було обрано до законодавчих органів 29 штатів США. Це на десять законодавців та на один штат більше, ніж на останніх попередніх виборах.

Васальні держави Північної Європи

Норвегія потребує продовольства

◆ Поруч із Великобританією Норвегія є найменш самозабезпеченою країною в Європі, близько половини її продуктів харчування імпортується.

Під час нацистської окупації минулого року Норвегія мала запаси всіх видів продовольства принаймні на два роки, а деякі продукти, такі як кава і какао, - на п'ять років. Нацисти вкрали більшу частину цих запасів і тепер норвежці змушені голодувати. Більшість цих запасів продовольства зберігалася на вантажних судах, тому загарбникам було дуже легко переправити в Німеччину. На додачу до цього лиха норвежцям довелося годувати близько 850 000 нацистів протягом останніх дванадцяти місяців. Якщо врахувати, що населення Норвегії становить лише 3 000 000 чоловік, стає зрозуміло, що це дуже важко. - All Tweet в Нью-Йорк Таймс

Норвежці відчайдушно голодні

◆ Норвежці, за повідомленнями, відчайдушно голодують, так кажуть депеші зі Швеції. Вони з'їли так багато морських птахів, що існує небезпека зникнення чайок та інших птахів і уряд змушений взяти птахів під свій захист. У районі Нарвіка тільки ді-

ти, матері та хворі можуть отримувати молоко в розумних кількостях, а пайок для решти недостатній. Голодна людина – це зневірена людина, і настає момент, коли вона ризикує всім, не бажаючи бачити, як несправедливо страждають її близькі.

Австрійці влаштували заворушення у Норвегії

◆ Австрійці, які допомагали завойовувати Норвегію, не дуже добре думають про своїх соратників, нацистських солдатів. У гарнізоні школи Сала в Осло, де розміщено 4000 солдатів, сталася бійка, що тривала три дні, в якій внаслідок заворушень загинула велика кількість людей, а затійщиків віддали під трибунал і розстріляли. Новини про це обов'язково дійдуть до Австрії свого часу і змусять, якщо це можливо, австрійців ще гірше тоді думати про німців, ніж зараз.

Норвегія у чистому вигляді

◆ Нацисти неабияк зайнялися зачищенням Норвегії. Звичайний річний бюджет країни становить 700 000 000 крон, але за 1940 німці взяли в нагороду 1 482 000 000 з Банку Норвегії. Крім того, вони наказали норвежцям віддати їм весь улов риби на 1941 рік. Було насильно забрано велику кількість

інших матеріалів. Норвегія - бідна країна, і це віщує руйнування.

Саботаж у Норвегії

♦ Норвежці пам'ятають про свободу, що колись належала їм, і, незважаючи на обіцянки Квіслінга, обурені своїм нинішнім гірким становищем. Коли голова гестапо Генріх Гіммлер відвідав Норвегію, щоб допомогти придушити невдоволення, невідомі пустили під укіс німецький військовий ешелон у тунелі, що спричинило загибель десятків солдатів. Ця диверсія не принесла жодної користі, але вона ілюструє розлюченість рабів.

Важкі умови у Данії

♦ У Данії переважають тяжкі умови. Запаси сировини низькі, тому багато фабрик знаходяться на межі припинення виробництва. Замінників корму для худоби мало, тому поголів'я свиней та птиці має бути ще більше скорочено. Безробіття зростає, і багато хто повинні слідувати за 20 000 чоловіками, які вже перебувають у Німеччині, у пошуках роботи в єдиному місці, де його можна знайти.

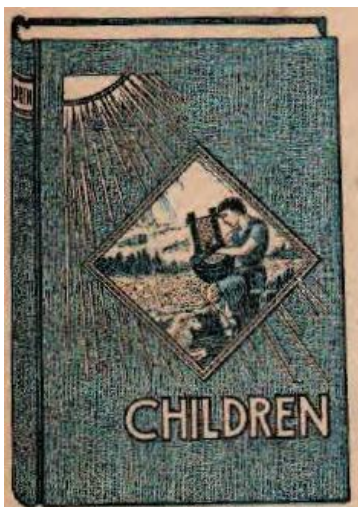
Нідерландці отримують

♦ Нідерландці отримують. Було видано укази про усунення голландських чиновників у будь-який час, коли Гітлер визнає за потрібне, і про розстріл усіх громадян, які завдадуть тяжкої образи вбивцям, які захопили країну.

Д І Т И

книга Дж. Ф. Рутерфорда

випущена на Теократичних зборах свідків Єгови!



П'ятнадцять тисяч дітей зібралися перед суддею Рутерфордом, коли він читав свою лекцію Діти Царя. Відразу після цього кожен із дітей отримав у подарунок екземпляр книги "Діти".

Ви захочете прочитати цю чудову книгу, написану не лише для дітей, а й для батьків. Отримайте видання з автографом, яке містить копію листа, написаного рукою судді Рутерфорда, яку ви, як любимець справедливості, дбайливо зберігатимете. Ваш внесок у розмірі 50 центів за видання буде використаний для покриття первісних витрат на виробництво цієї книги. Надруковано обмежене видання. Воно розходиться дуже швидко. Робіть свої замовлення негайно.

Докладніше про випуск цієї публікації на Теократичних зборах свідків Єгови 6-10 серпня читайте у пізнішому випуску "Вісника Потіхи". Але спочатку візьміть свою книгу ДІТИ та прочитайте її.

WATCHTOWER, 117, Adams St., Brooklyn, N.Y.

Будь ласка, надішліть мені примірник книги Діти, додаю внесок у розмірі 50 центів за видання з автографом

Ім'я _____

Вулиця _____

Місто _____

Штат _____